

SÂMİHA AYVERDİ ANADOLU LİSESİ

2017 - 2018

İmtiyaz Sahibi
Mehmet Kurtay

Yayın Yönetmeni
Emine Seval Yardım
Orhan Şahinkaya

Genel Koordinatör
Esra Bakkaloğlu
Selin Naz Çoban
Berfin İzgi

Tasarım ve Uygulama
Emrecaan Uğur

Derginin yapımı,
"Yayın İletişim Kulübü"
öğrencilerinin çalışması ile
gerçekleştirilmiştir.

İrtibat

www.samihayverdi@k12.tr
Maltepe Mahallesi, Askeri
Fırın Sk. No:4 Zeytinburnu/
İSTANBUL
34010 İstanbul

Baskı

Arı Matbaası
Davutpaşa Cad. Emintaş
Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/39
TOPKAPI/ İSTANBUL
Tel :90 212 565 25 99
Fax:90 212 613 84 38

Bu Sayımızda

ELVEDA FATİH.....	4
AYVERDİLİ OLMAK	8
MİSYON VE AKSİYON YOLCULUĞU	9
NE KADAR ÖZGÜRÜZ?	10
HAYAL KURUYORUM, O HALDE VARIM VE VAR OLACAĞIM	11
GÖNÜL SOHBET İSTER KAHVE BAHANE... ..	12
NEDEN KİTAP ATÖLYESİ?	13
RÜZGÂR.....	14
BİZ OLUNCA HER ŞEY GÜZEL OLACAK.....	15
YENİ YUVA, EBEDİ RUH.....	16
TÜBİTAK' TA 8. YIL.....	18
AŞKIN MELÂLİ	19
SÖZ OLA KESE SAVAŞI, SÖZ OLA KESTİRE BAŞI.....	20
MÜNAZARA VE TURNUVALARIMIZ.....	22
KARİYERİM İÇİN BEN DE VARIM !	23
FELSEFENİN TESELLİSİ (ALAIN DE BUTTON).....	24
HER ŞEY SİZİNLE GÜZEL	26
YENİDEN TÜRK DÜNYASINA "GENÇ BAKIŞ"	27
YAHU NEDİR BU E=mc ² ?	28
SAAL DİLFEST	29
SÖZLÜK ÖZGÜRLÜKTÜR!.....	30
POPÜLER MÜZİK KÜLTÜRÜNÜN GÖRMEDİĞİ HAZİNELER.....	31
OKUL YOLU	32

*Çok sürse ayrılık,
Biz sende olmasak*

*aradan geçse çok sene;
bile, sen bizdesin gene...
Yahya Kemal BEYATLI*

*"Bir zildi tüm yılı başlatan
Bir zildi sözlüden kurtaran
Bir zildi herkesi ağlatan
Ve yine bir zil olacak bizi buradan ayıran"*

Bir hikâyemiz var.

Bir hikâye... bitmeyen.

*Dinleyin, aşına olduğumuz sözlerle başlaya-
cağım anlatmaya.*

Aşına olduğumuz sözler aşına olmadığımız anlamlara gelecek bu kez.

Bir zil, yine hepimizi ayıracak, herkes ağlayacak yine ama bu kez ayrılık yeni bir yuvaya götürüyor bizi. Gözyaşlarımız hüznün ve heyecanla donatılmış. Burada son defa çalacak olan zilimiz yeni bir devri başlatacak.

Bir hikâyemiz var. 25 yıldır her zerresine ruhumuzu işlediğimiz okul binamız, bir köşesinden diğer köşesine gidene kadar yüreğimizde fırtınalar kopartan bahçemiz var.

Bu bahçede filizlenip burada son bulan aşklarımız, konferans salonunun dili olsa anlatacakları var.

Ve bir de adım adım her sokağını, her parkını, kütüphanesini gezdiğimiz, bugün veda ediyor olduğumuz bir semt var.

Merhaba Fatih.

Bizi tanırsın.

Geldik, büyüdüğ, gidiyoruz.

Buruk bir tebessümle ayrılıyoruz senden, bu taş binadan, anılarımızdan, efsanelerimizden... Biliyoruz ki yeni yuvamız da en az burası kadar ısıtacak bizi; fakat onca yıllık yaşantıyı da taze bir sevinç ile görmezden gelemiyoruz.

Artık camdan baktığımızda hastane bahçelerinde koşturan insanların dertlerine ortak olamayacağız. Beden derslerimizde dakikada bir tepemizden geçen uçakların olmayacağı gibi, okul çıkışlarında imrenerek baktığımız polislerimizi de göremeyeceğiz. Hepsinden üzücü olanı ise Sâmiha Annenin diktiği ağaçlar selamlamayacak bizi caddelerde.

Olsun, en iyi sen bilirsin ki kalbimizde ne ormanlar yükseldi Ayverdi sevdasıyla. Buradan taşıyacağımız haberini aldığımız ilk anda yer değişir, ruh değişmez demedik mi zaten? Madem yeni bir yuvaya kavuşuyoruz, madem mekanlar içlerindeki insanlarla anlam kazanıyor; o zaman burada filiz-

Veda Mektubu

RABİA ARSLAN
12-E/TM

lenip büyüyen ruhumuzu yeni yuvamızda da daima tazecik tutup orayı da anlamlı kılalım. Mütevazı olamayacak ve bir kez daha hatırlatacağım; biz var-sak samimiyet var, dostluk var, azim ve başarı var. SâmihaAnne'nin öğütleri, geleceğe dair umutlarımız var.

Sözün özü şu ki, bizler bugün ayrılıkların da sevdaya dahil olduğu dönemlerden bu yana süregelen tüm o buruk tebessümlerle ayrılıyoruz bu ilçeden. Fakat elvedalar yine bir merhabayı beraberinde getiriyor, hüznümüzü baş köşeye koysak bile ilerlemekten geri durmuyoruz. Yeni okul dönemiyle beraber Ayverdi'de yeni bir çağı başlatıyoruz.

Elveda dört tarafı hastanelerle çevrili taş bina.

Elveda koca bir neslin ilk heyecanlarına ortak olmuş emektar konferans salonu.

Elveda sisli havasıyla göz yaşartan spor salonu, soyunma odaları.

Elveda hâlâ kaç köşesi olduğunu tartıştığımız bahçe, okullar arası top iadesinden bıktıran yan lise.

Elveda matematik derslerini kebab kokularıyla şenlendiren Kul Sofrası, Küçük Ev; son senede ilaç gibi gelen Çiğköfteci abi.

Elveda beş kuruşun hesabını yaptıran rekabetçi kırtasiyeler.

Elveda gün ışığıyla beraber kuğulu tişörtlerimize boyanan caddeler.

Elveda bize ders çalışmanın etrafı izlemek kadar eğlenceli olmadığını kanıtlayan Ali Emiri Kütüphanesi.

Elveda Topkapı- Ulubatlı metro istasyonu.

Sizler bizi, bizler sizi ve Fatih hepimizi tanıdı, bildi sevdi.

Yıllar sonra belki de hepimizin yerinde yeller esecek olsa da hatıralardan hiç silinmemek ümidiyle...

Geldik, yaşadık, tanıdık.

Elveda Fatih,

Şüphen olmasın.

Bizler buraları hiç unutmayacağız...

Değerli Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesi Câmiası ¹

1991 yılında Fatih'te kurulan okulumuz, 2005 yılında yirminci yüzyılın değerli mütefekkir, mutasavvıf ve yazarlarından olan Sâmiha Ayverdi'nin ismini aldı. Böylece, en kıymetli değerlerimizden olan "vatan" adıyla başladığı eğitim öğretim hayatına, bir "vatan annesi"nin adı ile devam etti.

Kuruluşundan beri, nice nitelikli öğrenciyi yetiştirmiş okulumuz, akademik alandaki bu başarılarını tek başına yeterli görmeyerek eğitim alanında da büyük çalışmalara ve projelere imza attı. Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesi'nin amacı, her daim akademik başarıya sahip ve beraberinde de çok yönlü, geniş görüşlülük sahibi, nitelikli bireyler yetiştirmektir. Bu 25 yıllık bir yolculuktur.

Kurumumuz öğrencilerine fiziki olarak daha iyi imkânlar sağlayabilmek adına 2017- 2018 eğitim öğretim dönemi itibarıyla Zeytinburnu'nda Yıldız Teknik Üniversitesi'nin Davutpaşa kampüsünün karşısındaki yeni binasında eğitim vermeye devam edecektir.

"Akademik başarı, kültürel birikim" diyerek yola çıkmış okulumuz, mekânlar da değişse şahıslar da değişse bu vizyonunu sürdürecektir.

Ayverdi ruhunun, " Biz Ayverdiliyiz!" diyen Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesi câmiası ile baki kalacağını hatırlatarak yeni binamızın yeni dostluklara, başarılarla ve hayırlara vesile olmasını dileriz.

Sevgili Ayverdiler, ²

Allah buyuruyor ki,

"Siz bir şeyi hayır bilirsiniz o sizin için şerdir; siz bir şeyi şer bilirsiniz o sizin için hayırdır. Allah bilir, siz bilmezsiniz."

Biz uzunca bir zamandır bu binaya veda etmemek için uğraştık. Ancak kader bizi bugün bu noktaya getirdi. Evet, bugün bu binaya veda ettiğimiz için üzgünüz. Ama mücadelemizden dolayı vicdanımız rahat. Çünkü biz elimizden geleni yaptık. Artık bundan sonra başlayacak hikâyenin bizim için hayırlar getireceğine inanıyor ve arkamıza değil önümüze bakıyoruz.

Vefa insanoğlunun en önemli hasletlerinden biridir. Bu binaya vefamız sonsuz. Hakkını helal et Fatih, hakkını helal et, bize iç güzelliğin dış güzelliğinden daha önemli olduğunu gösteren bina... Hakkını helal et!

Ecdadın bir sözü var : Şerefi'l mekân bi'l insan. Yani mekânın şerefi içindeki insanlardır. Unutmayın ki bu mekânı değerli kılan sizlersiniz, bizleriz. Bu mekânı değerli kılan Vatan Anadolu Lisesi adıyla başlayan Sâmiha Ayverdi adı ile devam eden okulumuzdan, 25 yıldır yolu buradan geçen öğretmenlerle, öğrencisiyle, yöneticileriyle, çalışanlarıyla bütün ruh orduları... Onların anıları, onların hikâyeleri, onların başarıları... Bu ruh var oldukça kurumumuz var olacaktır. Ne diyor Yunus Emre:

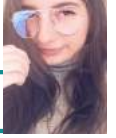
Her dem yeniden doğarız,

Bizden kim usanası!

Biz geçmişimizi unutmadan yeniden var olacağız. Yeni gideceğimiz binaya sizler, bizler hepimiz Ayverdi ailesi olarak ruh vereceğiz. Çünkü biz Ayverdiliyiz!

1. Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesi'nin taşınacağını bildiren kamuoyu duyurusudur.

2. Müdür Yardımcısı Emine Seval Yardım'ın kapanış töreni konuşmasıdır.

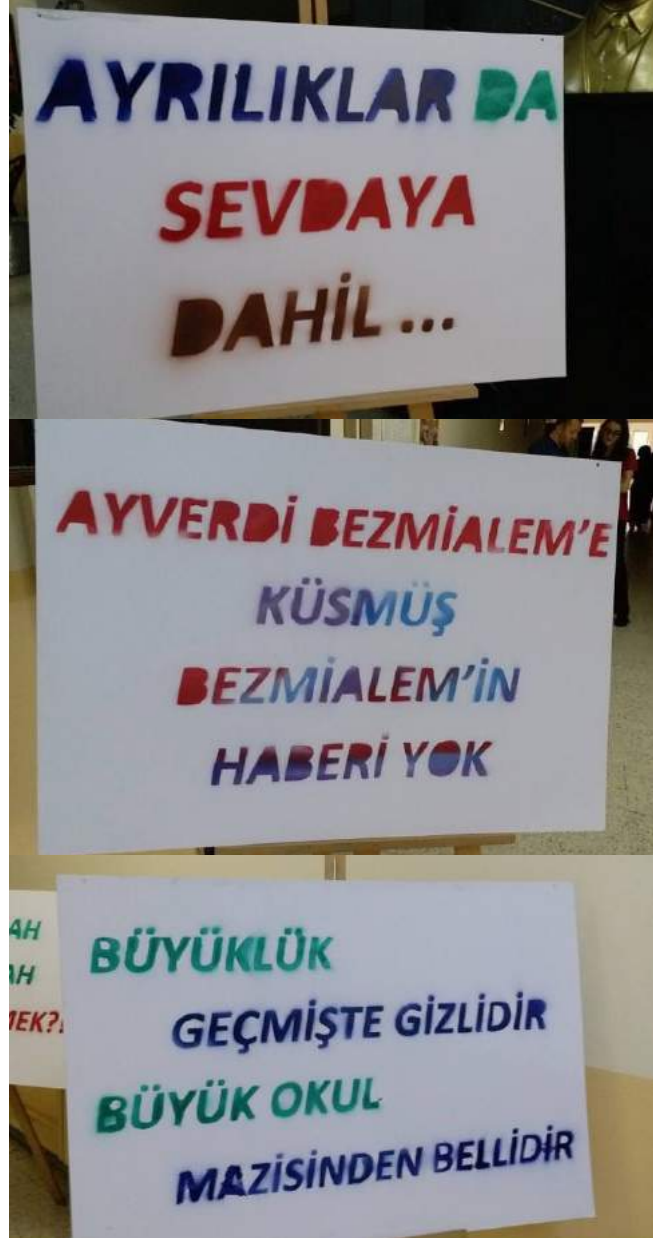
Ne 18 köşeli bahçemiz kaldı ne her teneffüs top kaçırdığımız balkonumuz...
Ne uçak sesleriyle geçirdiğimiz beden eğitimi derslerimiz, ne yürürken bin bir çile çektiğimiz
Çapa yokuşumuz kaldı...
Fatih kalmadı..

Pek çok güzel anımıza ev sahipliği yapan eski binamıza geçen yıl veda etmek zorunda kaldık. Bu elbette ki biz Ayverdîliler için kolay olmadı. Karne günü yaptığımız veda töreni, çektiğimiz bolca fotoğraf... Yeni binamıza gelirken tek bir parolamız vardı :

"YER DEĞİŞİR, RUH DEĞİŞMEZ"

E kaç senelik binamıza veda ediyorduk, yazmasa mıydık bir şeyler?

- ▶ Allah Allah Allah Allah, bu nasıl sevmek?
- ▶ Yer zaman fark etmez, Ayverdi aşkı bitmez!
- ▶ Zeki Baki, dünya fani!!
- ▶ Âşığız ama sevmiyoruz!!
- ▶ Bilen bilir, bilmeyen için on altıgen bir arazi, Sâmiha' da ortam varmış dostum bu nasıl paparazzi?
- ▶ Büyüklük geçmişinde gizlidir, büyük okul mazisinden bellidir!
- ▶ Şerefle hakkınla tarih yazdın burada! Gidiyoruz şimdi yeni Ayverdi yoluna!
- ▶ Taş olsun kalbimiz bir an unutsak seni, Seviyoruz Ayverdi evvel ezelden beri!
- ▶ Bugün Ayverdi için ne yaptın?
- ▶ Hangimiz sevmedik çılgınlar gibi?
- ▶ Lise bitti derken dolar içim efkar, Abidin abi kadar olamayız cefakâr..
- ▶ Babam deli misin diyor bu sevda neyin nesi? Sen anlamazsın ki baba bu Ayverdi felsefesi..

Sevgili Öğrenciler;

Eğitim, sadece akademik anlamda belli bir konuda bilgi ve beceri kazanmak, kendini yetiştirmek değildir. Aynı zamanda siz gençlerin toplum yaşamında yerlerini almaları için gerekli bilgi, beceri ve anlayışları edinmeleri, kişiliklerini geliştirmeleri anlamına da gelir. Bu nedenle eğitim hayatınızda sorumluluğunu aldığınız sosyal görevler de sizlerin gelişimi, toplum içinde yer edinebilmeniz için önemlidir. Bu sosyal görevlerden biri de okul dergisidir. Okul dergilerinde belki de kendini ilk defa ifade edebilme olanağı sağlayan arkadaşlarımız olacaktır. Kendini iyi ifade eden bireylerin özgüveni gelişir, çevreler içerisinde daha girişken olma özelliği kazanırlar. Çünkü bu kişiler iyi bir gözlem yapma ve yorumlama yeteneğine sahiptirler. Böyle kişilerin de düşünceleri önemsenir. Düşünceleri yazmak ve paylaşmak da önemli bir iştir. Sizler bu platformda kendinizi geliştirme fırsatı buluyorsunuz. Eminim ki aranızdan geleceğin yazarları, şairleri, senaristleri, söz yazarları, bilim insanları çıkacaktır.

İyi niyetle yapılan işler mutlaka bir gün sonuç verecek ve hayatınıza en güzel şekilde dokunacaktır. Bu derginin çıkarılmasındaki amaç da siz gençlere araştırma yapma, yazı yazma alışkanlığı ve yeteneğini kazandırabilmek; güzel düşüncelerin, bilginin paylaşılmasını sağlamak; öğrencilerimizin kendilerini en doğru biçimde ifade edebilecekleri ortamı onlara sunmaktır.

Dergimizin çıkarılmasında emeği bulunan tüm öğretmen arkadaşlarımı ve öğrencilerimi tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyorum.

2017-2018 eğitim-öğretim yılı başında Samiha Ayverdi Anadolu Lisesi ailesine katıldığım günden bugüne kadar gördüm ki gerek idari kadromuzda gerek öğretmen kadromuzda gerekse öğrencilerimizde azim, kararlılık, çalışma şevki ve gelecek adına konulmuş hedefler var. Bu azim ve kararlılığın sizlere hem akademik hem de sosyal anlamda başarı getireceğine inanıyor, hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Mehmet KURTAY
Okul Müdürü

Ayverdili Olmak

“Biz Ayverdiliyiz!”

SENA SAĞDIÇ

9-B

Lisede okulunun ruhunu kalbinde taşırsın derlerdi de çok umursamazdım. Bu ortama girdiğimde ise tamamiyle bir aile ruhu ile karşılaştım. Samiha Ayverdi Anadolu Lisesi öğrencileri olarak kendimize “Ayverdili” diyoruz. Biri bize sorduğunda “Ayverdiliyim!” diye gururla cevap veriyoruz. Her gün, her teneffüs zil sesi olarak Ayverdi Marşı’nı dinliyoruz. Peki cidden nedir Ayverdili olmak?

Ayverdili olmak; Her gün okula girdiğinde Seval Hocayı görüp ona “Günaydın!” demek, forma giymediğinde ise ekstra olarak azar işitmektir. Notlardan ümidi kesip, kendine kendince bir şeyler katmaya çalışmaktır. Her teneffüs çalan o marşa kendi içinden eşlik etmektir Ayverdili olmak. Her sabah okulda nasıl bir heyecan yaşayacağını düşünmektir.

Zaten okulun sana bu düşünceyi katıyorsa, çoktan ikinci evin gibi olmuştur senin için. İnsanlar okulu dersten ibaret görürler. Bizim okulumuz ise bir ev, içindekiler de kocaman bir ailedir. Her etkinlikte, her eğlencede, her işte bir aile üyesi kazandırırın kalbine. Kazanılan dostlukların, öğrenilen şeylerin sınırı yoktur. Derslerin yanısıra öğretmenler sana hayatı öğretmeyi de amaçlar. Seval Hocamızın da dediği gibi “Meselesi olan gençler yetiştirmektir” Ayverdi’nin amacı. Hayatta her şeye dimdik durabilen gençlerdir; belli bir gayesi olan bir nesildir. İşte böyle bir evdir Ayverdi...

Bir de efsane bir sahnesi vardır lisemizin. Hep bir etkinlik vardır Ayverdi sahnesinde. Birinin bittiğine üzülemezsin, çünkü diğeri başlar hemen ötekinin ardından. Her etkinlikte birsürülemek vardır. O size basit görünen sahnenin arkasında binbir zahmet, görünen yüzünde ise bir neşe, bir heyecan vardır. O sahne heyecanla konuşan öğretmen de görmüştür, içindeki neşeyle rolünü oynayan öğrenci de, sesi titreyerek şarkı söyleyen birini de...

Hepsi işini severek yapar, çünkü okullarına ve kendilerine birsürü anı katacağını bilerek yerine getirirler görevlerini... Ne olursa olsun o sahnede, o etkinlikte en iyisini yapacağını bilirler. Çünkü onlar, Ayverdilerdir.

Öğretmenler hep bir telaştadır, sadece ders te-laşığı değil; yüzlerce öğrencisini hayata hazırlama telaşındır bu. Sorumluluk almayı, işini tam ve düzgün yapmayı, saygıyı, sevgiyi... Her şeyi bize öğretmeye çalışırlar. Seval Hoca her geç kaldığımızda kızırırsa gelecekte böyle yapmayın diyerdir. Orhan Hoca sizi her gördüğünde “Şiir ezberlediniz mi? Kitap okudunuz mu?” diye soruyorsa sorumluluklarınızı erken yapmanızı söylemek ister. Mete Hoca tarih dersinde sizi çok uyarıyorsa bu; susmanın da bir zamanı var demektir...

Aynı şekilde üst sınıflar, mezunlar da iç içedir küçükleriyle. Hiçbir ayrımcılık yoktur. Yeri gelince sınav zamanları, yeri gelince başka zamanlarda yardımcı olurlar birbirlerine. Sohbeta hiç doyum olmaz. Önceden de demiştim, koca bir evdir Samiha Ayverdi Anadolu Lisesi... Büyük, küçük, öğretmen, öğrenci; herkes o çorbaya tuz katmak için uğraşır.

Hepimiz bu binada yeniyiz. Ruhumuz aynı olsa da, yeni bina yeni anılar demektir. Yeni binamızda Ayverdiler olarak birsürü anıyı yaşatacak olan biziz... Yeri değişse de, sürekli bir anı kazanacağı için ruhu değişmeyen okuldur Ayverdi. Amacından vazgeçmeden ilerleyen, terslikler çıksa da aynı heyecan, aynı ruh, aynı umut ile yolunda devam ederleriz biz... **Biz Ayverdiliyiz!**

Meselesi, Fikirleri ve Projeleri Olan Bir Nesil İçin:

Misyon ve Aksiyon Yolculuğu

İBRAHİM ETHEM TAŞ

Mezun olduktan üç yıl sonra dahi sürekli ziyaret ettiğimiz okulumuzu bir kez daha geldiğimiz bir gün bir şeyler anlatma derdiyle bir fikir ortaya koymuş, ardından da bu fikrin bir projeye; seminer ve atölye çalışmasından oluşan bir projeye dönüşmesi için kolları sıvamıştık. İlk büyük çaplı proje fikrimiz olan TÜDİK' in bir iki sayfalık taslak haliyle Seval Hocamızın yanına gittiğimizde gördüğümüz destek ve güven bizim inancımızı ve gücümüzü de perçinlemişti. Proje sıralarında TÜDİK' ten sonra her şeyin biteceği düşüncesi zihnimize hakim olsa da bu projenin ardından aslında her şeyin daha yeni başladığını fark etmiştik. Son sınıftık ama enerjimiz, sevkimiz ve inancımız o kadar yüksekti ki proje ve sosyal faaliyetleri hiç bırakmadık. Mezun olana kadar okulumuzda tüm dönemlerden katılımın olduğu aktiviteler hayata geçirdik. Mezuniyetimizin ardından aylardır aklımızda ve hedefimizde olan adımı attık: çalışmalarımızı, emeğimizi, fikrimizi, misyonumuzu ve hayallerimizi bağımsız bir vücuda döktük: BİGENÇ Derneği' ni kurduk.

Tüm bu yazdıklarımın lise sıralarında ve mezuniyetin ardından attığımız tüm bu adımların bir mesele, bir dert, bir hayal için atıldığını anlatmak istedim. Türkiye gençliğinin bir parçası olarak çevremize, topluma, ülkemize, insanlığa ve dünyaya bir şeyler üretmek meselesine ve sorumluluğuna sahiptik ve çalışmalarımızı bu minvalde yürüttük. Hepimiz bu gençliğin içindeyiz; bu sebeple her birinizin, her birimizin hayalleri, hedefleri, amaçları olmalı ve bu hedefler için harekete geçmeliyiz. Her birimizin bir hikayesi var çünkü. Anlamalı ve dolu dolu yazılması gereken birer hikayemiz var.

İbrahim Ethem TAŞ: 2015 mezunu. Kültür Üniversitesi'nde Halkla İlişkiler ve Reklamcılık okumaktadır.

Bathan DİZDAROĞLU: 2015 mezunu. Özyeğin Üniversitesi'nde İşletme okumaktadır.

Bathan H. DİZDAROĞLU

İçimizi dolduran bu düşünceleri kurduğumuz dernekte, kişisel hayatlarımızda ve çalışmalarımızda rehber edinmiştik. Hayallerle, meselerle, fikirlerle donanmış bir ruh kazanmıştık. Bu ruhu Ayverdi' de kazanmıştık. Mezun olsak da lisemizden kopmamamızın sebebi bu ruhtu.

Sıralarında, koridorlarında, konferans salonunda kazandığımız tüm birikim, anlayış, idrak, mesele ve vizyon hazinesinin ışığında hali hazırda Ayverdi öğrencisi olan arkadaşlarımıza anlatacağımız vardı. Bu yüzden "meselesi olmak" anlayışını öğrencilere anlatacağımız bir proje hazırladık. "Misyon ve Aksiyon Yolculuğu" ile bir ideal sahibi olmanın ve bu ideal için somut adımlar atmanın önemini ve yöntemini göstermeye çalıştık. İdeal ve hayaller için fikirler üretmek ve bu fikirleri hayata geçirmek adına projelendirmek için neler yapılması gerektiğini seminer ve atölye çalışmalarıyla kazandırmaya çalıştık.

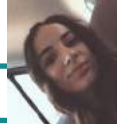
"**Ayverdili olmak**" aynı zamanda meselesi olmak, vizyoner ve çalışkan olmak demektir. Yirmi yılı aşkın sürede sıralarından geçen her öğrenci bu zengin kültürel havada eğitim gördü. Bu zengin kültürün yanında proje üretmek için tüm imkanların da bulunduğu lisemizde siz de üretmek için harekete geçin.

*"Bir şeyler anlatmalıyız.
Arkadaşlarımıza söyleyeceklerimiz var."*

“Bilgi ve Eğlence Paylaşım Platformu”

İREM SUDE GÖKSEL
10-E

Ayverdi’de Serbest Kürsü:

BEEP

Çoğunlukla kendi kararlarını kendisinin aldığını düşünen, kendisini olduğu gibi ifade edebildiğine inanan herkes özgür olduğunu düşünebilir. Anne karnında var olmaya başladığımız andan itibaren, başkaları tarafından bizim için öngörülen bir hayat başlar. İlk adımlarımızla beraber yolumuz bu öngörüler, beklentiler ve yönlendirmelere göre şekillenir. Tüm bunlar adımlarımız büyüdükçe, kendimizi daha da özgür hissettiğimiz anda yürüdüğümüz

yapan özelliklerdi. Ama kendimizle aynı lezzete sahip meyvelerin arasında olduğumuzdan o bizi özel ve farklı kılan özelliklerimizin farkında değiliz...

Topluma çıktığımız andan itibaren kendimizi daha iyi tanımaya başlarız, bizi farklı kılan özellikleri daha iyi keşfederiz. Kendimizde olmayan özellikleri keşfetmek, öğrenmek isteriz. Her şeyi öğrendiğimiz gibi, bir türlü elde edemediğimiz özgürlüğümüz gibi...

yollarda virajlara, çıkmaz sokaklara, engebeli arazilere veya şanslıysak kestirme yollara dönüşür.

Daha anılarımızın bile olmadığı o ilk yaşlarda tüm algılarımız kayıttadır; böylece ilk öğrenmelerimize başlamış oluruz. Gülmeyi, dokunmayı, sevmeyi, korkmayı, güven duymayı, kendi ayaklarımızın üstünde durmayı, düşmeyi, saygı duymayı, konuşmayı, mütevazı olmayı, sorumluluk almayı, hayaller kurmayı, umutlu olmayı, nezaketi, sorun çözmeyi, cevap bulmayı öğreniriz; ve elbette her yeni deneyimden çocukluğumuzdaki periskop ve koleyskoplar gibi yeni şekiller yaratmayı...

“Temas ettiğimiz her şeyden, tüm karşılaşmalardan izler taşıyarak büyür, toplumsallaşır, birey olur ve olgunlaşır.” Adeta farklı meyve ağaçlarının olgunlaşmış bir meyvesi gibi. Birbirinden farklı deneyimlerimiz aslında hepimizin birer farklı lezzetiydi; aynı meyveler gibi. Farklılıklarımız bizi biz

BEEP’ in aklıma gelmesinin en önemli etkenleri benim için bunlardı. Sahnelerde tamamen bizim özgürlüğümüz ve bize ait olan özelliklerimizle işte biz buradayız demek için. Merak ettiğimiz bilgileri başkalarından dinleyerek öğrenmek için. Tabii iş bunları düşünmekle bitmiyor. Desteklerini ve ilgilerini hiç eksik etmeyen ekip arkadaşlarıma ve katılımcı konuşmacılara, bu projeyi üstlenen ve yoğun bir şekilde emek harcayan Sümeyra Hocamıza çok teşekkür ederim ve tabii hala ilgisini eksik etmeyip diğer aylarda katılım göstermek isteyen tüm öğrenci arkadaşlarıma ilgilerinden ötürü teşekkür ediyorum...

NE KADAR ÖZGÜRÜZ?

Hayal Kuruyorum,

O Halde Varım ve

Var Olacağım

SÜMEYRA ÇINAR
İngilizce Öğretmeni

Sabah nasıl açarız gözlerimizi? Erken kalkmamız gerekiyorsa ne yaparız genelde? Birçoğumuzun aklına gelen şey 'saat kurmak' oldu sanırım. Size kolay uyanmak için bir sır vereyim mi? Saati kurmak yerine hayallerinizi kurun ve öyle yatın. Bu durumda erteleme tuşuna basmayacağınızı garanti ediyorum. Çünkü öyle güçlü, öyle harekete geçirici bir dopingdir ki hayaller, uykular bile vakit kaybı gelir insana.

Hayallerimiz, hayatımızdaki simülasyonlardır ve bizler bu simülasyonlara çok kez bile isteye gireriz. Kendimize o simülasyonda yeni bir kimlik, yeni bir kişilik, farklı bir yerde bulunma durumu gibi birçok şeyin içine sokabiliriz. Hayaller sınırsız özgürlük alanlarımızdır bizim. Ne istersek, nerde olmak istiyorsak olabiliriz. Tabi hayalin de derin ve yoğun yaşanabildiği zamanlar vardır.

Mesela uzun otobüs yolculuklarında, kulağımızda kulaklık, cam kenarında otururken ya da yağmur yağarken pencereden dışarıyı seyredip yağmur damlalarından çıkan o sesi dinlerken ya da uyku öncesi gecenin o derin sessizliğinde kurulan hayaller... Söyleyin bana hangi gerçek daha çok tat verebilir bu durumlarda kurulan bir hayalden? Sınırları olmayan bir dünya.. Yahya Kemal'in 'insan hayal ettiği müddetçe yaşar' deyişi de bu yüzden hiç boşuna değildir.

Ve en çok hayal kurduğumuz, kurabildiğimiz dönem çocukluk dönemimizdir. Öyle güzel, öyle renkli ve imkansızlıklara kapalı bir dönemdir ki insanın belki de en korkusuz olduğu dönemdir. Korkusuzca hayal kurulan bu dönemde zihinsel gelişim de beraberinde gelir. Fakat korkular, önyargılar önümüze gelmeye başladıkça işte hayal kurma yetimiz azalmaya başlar ve evet işte insanın belki de durduğu en korkunç noktadır bu. Hayal kurmadan geçen ömür beyhudeliğe terkedilmiştir, savrulur gider.

"Yaptığım araç kesinlikle nasıl hayal ettiysem öyle çalışır. Yirmi yıldan beri bunun tek bir istisnası bile olmadı." Bu sözlerin sahibi olan kişi belki anne babalarımız için hiçbir anlam ifade etmiyordu. Fakat bizim hayatımızı, dünyamızı değiştirmeye aday bir insan: Tesla.

Ve anne babalarımızın hayal dediği şeyleri yaşadığımız şu dönemde bizler hayalini kuralım ki en azından gelecek nesiller gerçeğini yaşasın. Geleceğin mimarı hayallerimiz olsun. Sizleri istediğiniz her yere götürebilen o büyü ve güçlü silaha sarılın ve hep söylediğimiz gibi "Never give up. Follow your dreams! :) ' Son sözümüz de Einstein'dan olsun o zaman:

"Mantık sizi A noktasından B noktasına götürür. Hayal gücü ise her yere." Albert Einstein

Gönül sohbet ister kahve bahane...

BERFİN İZGİ
10-F

Her sene olduğu gibi bu sene de okulumuzda birçok söyleşi gerçekleştirdik ve gelen istekler doğrultusunda gerçekleştirmeye devam ediyoruz.

İlk söyleşimiz şiir üzerineydi; konuğumuz ise Profesör Doktor Yakup Çelik' idi. Yakup Çelik verdiği şiir örnekleri, güzel ses tonu, rahatlatan sohbetiyle biz Ayverdililere keyifli anlar yaşattı. Salon programında Yakup Çelik' in okuduğu şiirleri tahmin etmeye çalışan Ayverdililer, bu sorumluluğun altından her zamanki gibi gururla kalktı.

Sadık Gültekin

bir diğer isimdi. Kelimelerin gücü hakkında bizlere bilgiler veren Yazıcılar ile mezunumuz olmasının da verdiği rahatlıkla daha samimiydik. Program sonunda bir çok sorumuzu cevaplayan Süleyman Ragıp Yazıcılar'a ayrıca teşekkür ediyoruz.

Akademik Başarı, Kültürel Birikim sloganımızı her daim yaşatmaya devam ediyoruz. Söyleşilerimiz için bizi kırmayıp gelen Turgut Arısoy ve Profesör Doktor Yakup Çelik'e teşekkür ediyor ve gerçekleştireceğimiz diğer söyleşilerde siz Ayverdilileri de aramızda görmekten büyük mutluluk duyacağımızı belirtmek istiyoruz...

Milli Savunma Üniversitesi

Türk şiiri hakkında yeni bakış açıları kazandığımız bu söyleşiden hemen sonra bir söyleşi daha gerçekleştirdik; Turgut Arısoy, Nâm-ı Diğer Akıl Hocası, 11 ve 12. Sınıf öğrencilerimize yeni sınav sistemi hakkında bilgi verdi. Sınav sistemi hakkındaki meraklarını gideren 12. Sınıflarımıza sınava nasıl çalışılması gerektiği, motivasyon vb. konularda destek oldu. Sosyal medyadan da haşır neşir olduğumuz Turgut Arısoy da okulumuza renk katan bir diğer sima idi.

Gerek televizyondan gerek köşe yazılarından aşına olduğumuz Sadık Gültekin de bu seen okulumuzdaydı. 11. Sınıflarımıza motive dolu konuşmalar yaparak onları yeni sınav sistemine hazırladı.

Milli Savunma Üniversitesi Rektör Yardımcısı Sayın Prof. Dr. Serdar Salman ve Binbaşı Hasan Kardaş'ı okulumuzda ağırladık. Seminer boyunca Milli Savunma Üniversitesi hakkında bilgilendirme yapan misafirlerimiz, öğrencilerimizin Milli Savunma Üniversitesi hakkındaki sorularını yanıtladılar.

Okulumuz mezunlarından Genç Dergisi editörü Süleyman Ragıp Yazıcılar ise Sözlük Özgürlük tür projesi kapsamında okulumuzu ziyaret eden

Şiir Bahçesinde Gezinti

Prof. Dr. Yakup ÇELİK

17 Kasım 2017 Cuma Saat 11:00
Nihad Sâmi Banarlı Konferans Salonu

“Kelimelerin gücünü anlamadan, insanların gücünü anlayamazsın.”
Konfüçyüs

NEDEN KİTAP ATÖLYESİ?

NİMET KILIÇ
Felsefe Öğretmeni

Okumak, “boş zamanı değerlendirmek” diye tanımlanabilir mi? Hiç kuşkusuz Okumak, “Boş zaman tercihi” değil, bir **yaşam biçimi** olmalıdır. Yaşama dair en kapsamlı iki alan ise hiç kuşkusuz edebiyat ve felsefedir. Afşar Timuçin’e göre,

“Edebiyatta felsefeyi felsefede edebiyatı bulduğumuzda uygar insanın gerekli bütünlüğüne kavuştuğunu, bütünsel insana yaklaştığımızı duyarız. Bu ikisi zaman zaman birbirlerine uzak dursalar da, hatta zaman zaman birbirlerinin can düşmanı gibi görünseler de, birbirlerine sen karışma der gibi baksalar da birbirlerinin az çok bağımlısı gibidirler. Felsefesiz edebiyat kim ne derse desin kaba-saba bir yönelimin ürünüdür, edebiyatsız felsefe de bir çokbilmişlik bildirisinden başka bir şey değildir.”

Şu halde Edebiyat eserinin felsefesi var mıdır? Mesela; Romanda, şiirde Felsefe olabilir mi?.. evet olabilir. Edebiyat eserlerinin, her şeyden önce, insanları felsefeye, eleştirel-sorgulayıcı düşünme tarzına hazırlama ve yöneltme anlamında bir işlevinden söz edilebilir. Örneğin roman okumanın, özellikle klasik romanların kişiyi felsefeye, felsefe yapmaya hazırlayan bir yönü bulunmaktadır. Örneğin Goethe'nin Faust'unda; Tolstoy'un, Savaş ve Barış romanında, Albert Camus'un Yabancı romanında, G.Orwell'in 1984 yada Hayvan Çiftliği'nde işlediği sorunlar birer felsefe sorunudur aynı zamanda.

Felsefe eğitimi ve öğretiminde edebiyat eserlerinden nasıl yararlanılabilir? sorusundan hareketle Samiha Ayverdi Anadolu Lisesi Felsefe Kulübü, öğrencilerde okuma, okuduğunu anlama ve yorumlama becerisine katkı sağlamak amacıyla “Kitap Atölyesi” çalışması başlatmıştır. Kitap atölyesinde öğrenciler bu okuma faaliyetinin

Kendilerine ne kazandırdığını,

Kendilerine en yakın hissettiği karakterleri ve nedenlerini,

Bilmedikleri kelime ve kavramları,

Beğendikleri bölümleri,

Alternatif farklı sonları paylaşırlar.

Kitap atölyesi çalışmalarımız, öğrencilere okuma alışkanlığı aşılarırken, hayal kurma, merak etme, sorgulama, problem çözme, farklı perspektifler edinme, grup içinde kendini ve fikirlerini rahatça ifade edebilme gibi pek çok beceriyi kazandırmayı hedefliyor.

Okuma Atölyesi ilk çalışmasını G. Orwell' in “Hayvan Çiftliği” romanında gerçekleştirmiştir. Kitapta kendilerini sömüren insanlara karşı organize olarak insanların ellerinden yönetimi alan hayvanlar, kendilerine başkan olarak seçtikleri domuzların önderliğinde istedikleri yönetimi elde ederler ama, iktidar düşkünlüğü ile daha önce yaşadıkları günlerden çok daha baskıcı ve acımasız bir döneme girdiklerinde yaşadıkları son derece gerçekçi bir gözle ortaya konur. İktidarla gelen kudreti,

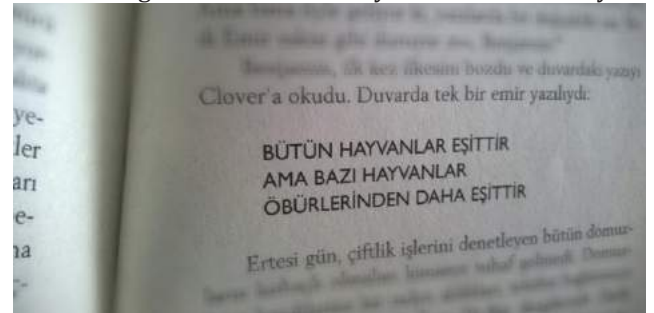
“Ben seni senden daha iyi düşünürüm; hatta ben senin yerine ve senden daha iyi düşünürüm. Ama unutma ki ben seni daha iyi gütmek için daha iyi yaşam koşullarında yaşayacağım; sen çalış, daha çok çalış ve sadece çalış!”

lütfuna dönüştüren insanın, hayvanlar üstünden ironik, çarpıcı masalı... Hayvan Çiftliği (1945)...

Okuyunca bir sistem eleştirisi olsa da bunca yıl geçtikten sonra Fabl'da geçen benzer ifadeler bugün gazetelerden okumak, TV'den izlemek gerçekten çok acı. Tüm kitap boyunca aslında yazarın söylediği gibi tek bir şeyin gerçek olduğu ortaya çıkıyor:

Bütün hayvanlar eşittir. Ama bazı hayvanlar öbürlerinden daha eşittir.

Pink Floyd'un Animals albümüne ilham kaynağı olmuş bu kitabın İngiltere'de 2. Dünya Savaşı sırasında ise sansüre uğradığı biliniyor. George Orwell'in Hayvan Çiftliği kitabını bugüne kadar okumadıysanız mutlaka okuyun.

O bir klasik...

KAYNAK:

Afşar Timuçin, “Felsefesiz Edebiyat Edebiyatsız Felsefe Olur mu ya da

ZEYNEP BERFİN AKSU

10-F

RÜZGÂR

Bulutlar griye boyanmış, sinirlenmiş gibi bir şeylere, kavga içindeydiler. Asaf, ıssız sokağın en köşe, çıkmaz duvarında bir kaç parça eşyasıyla yaşıyordu. Orta boy bir bavulu, yırtılmış ve içindeki doldurmaları dökülmüş bir yatak ve bunların hepsinin dışındayken yepyeni bir yorganı vardı. Ayrılamadığı tek şeyi büyük dedelerinden kalan küçük bir defterdi. Koyu kahve montunun büyük iç cebinden ayırmaz, tanıdığı tek kişisi olan arkadaşının müzik dükkanına gider, defterindeki ritimli parçaları çalardı. Yetenekliydi, arkadaşı bir kaç kere ısrar edip, mahalle aralarında müzikhollerde çalması için ısrar etse de, istemezdi. 'Bu kadarı bana yeter' diyordu. Kendini biliyor gibiydi. Sanki bir kez tadını alsaydı kendini kaptıracağından korkuyordu. 'Zaten kimsem yok ki, elimdekiler bana yetiyor.' Zaten mutluydu. Ömrünün sonuna kadar bu şekilde yaşayabilirdi. Doğru olan bu diye düşünüyordu.

12 Nisan sabahı... Her zamanki gibiydi işte. Artık havaların gerçekten ısındığına kanaat getirip yorganını bavuluna tıktırdı. Üstüne çeki düzen verip ayaklandı yürümeye başladı. O anda hafif bir rüzgâr yüzüne esti. Ağaçların yemyeşil yapraklarını sallandıran türden bir rüzgâr değildi bu. Çok geçmeden arkasında bir ses duydu. Hızla arkasına döndü. O az önce orada değildi? Karşısındaki ince ses konuştu. "Neredeyim ben? " Asaf şaşkın gözlerini bir kaç defa kırptı. "Nasil geldin sen buraya?" kız korkak bir sesle mırıldandı tekrar. "Be-ben bilmiyorum. Dışarıda yürüyordum, birden kendimi burada buldum. En son hatırladığım şey bu". Anlamsızdı. Kızın nedense doğru söylediğine inanıyordu. Tedirgin bir sesle konuştu. "Burası çıkmaz yol, biliyorsun. Birden nasıl ortaya çıktın bilmiyorum. " Kız da biliyor gibi görünmüyordu zaten. "Sanırım gitsem iyi olacak. Sora sora bir şekilde bulurum yolumu " dedi. "Bir şeye ihtiyacın olursa çekinme" gülümsedi. "Teşekkür ederim. Adım Serap" Asaf da gülümseyip konuştu. "Asaf:" böyle değişti hayatı. Kız evini aradı, günlerce, haftalarca en sonunda Asaf'ı buldu tekrar. Böyle bir yerde daha önce bulunmadığını iddia ediyor, sanki başka bir dünyaya düşmüş gibi hissettiğini söylüyordu. Sorularını cevaplayamıyordu fakat aramaktan yorulmuştu. Asaf ise.. Belki kızın pes etmesinin en büyük nedeni buydu. Seviyordu Asaf'ı. Asaf da onu. Değişmişti. Bana yeter dediği hayat iki kişilik olunca müzikle para kazanmayı kabul etmişti. Serap da onunla beraber çalışıyor, beraber kurdukları bu hayatı seviyorlardı. Cevaplayamadıkları soruları vardı, ama ilmek ilmek işledikleri bu merdivenlerin

zirvesindeyken mutlulardı. Büyük müzisyen olmuştu. Nerde bende dediği o şans kapısına gelmişti. Zenginlerdi. Düşündüğü gibi olmuştu. Ne kadar kendini telkin edip değişmediğini iddia etse de, değişmişti. İlk önceleri kedilerini beslemeyi bıraktı. Eski oturduğu mahallesinde başıboş gezen kediyi doyururdu her gün. Para kazanmaya başladıktan sonra yavaş yavaş azaldı, haftada bir, ayda bir en sonunda hiç uğramaz oldu oralara. Mahalleden taşındım ve zamanım yok dedi kendine. Sonralarda bisiklet sürmeyi öğrettiği çocukları unuttu. Yaşım geçti artık, hamladım diye teselli etti kendini. Zaman ilerledikçe işi gereği aldığı övgülerle daha da kibirlendi. Zenginliğin verdiği bu hayat çok kıskırtıcıydı ne yazık ki. Serap'a sevgisi azalmamıştı fakat. Artık tek korkusu buydu. Ama hayat ya bu. İstemediğin her şeyi sunar sana altın tepside. Bir gün gayet pek lüks villasının yatak odasında açmadı gözünü. Bir soğukluk hissetti. Aylar öncesinde hissettiği o rüzgâr gibi. Gözlerini açtı. Eski mahallesinin تنها köşesindeki yatağında açtı. Rüya mıydı? Hayır değildi. Yaşamıştı onca şeyi, tırnaklarıyla kazanmıştı o günleri. Ayağa kalktı ve çıldırmış gibi takvimlere baktı. 12 Nisan. Rüya olmadığına adı gibi emindi. Olmamalıydı, değildi.

Rüya değildi hiçbiri. Yazarın yazdığı iki ayrı hikâyeydi onlar. Rüzgârlı bir günün sabahında, başlamış ve bitmemiş siyah mürekkepli iki farklı hikâyeydi. Esen rüzgâr, sayfaları

Uçuşturmuştu. Ve sayfaları birbirine karıştırmıştı. Hikâyeler de dolanmıştı birbiri ardına. Şimdi tekrar eski haline dönen iki ince parşömen destesiydi.

Hayat böyle işte, korktuğumuz şeyler hep başımıza gelir ve biz hep dönüşmekten korktuğumuz insanlar oluruz. Ve büründüğümüz kişiliklere kılıflar uydurmaya çalışırız. Bir gün kaybedeceğimizi hesaba katmadan, yaptığımız şeylerimizi dönüşü olmadığını düşünmeyerek hareket ederiz. Ve en sonunda, elimizde kalan sadece keşkeklerimizdir.

Biz Olunca, Her şey Güzel Olacak

YASEMİN DEVECİ 11-D
HASAN ANIL KARACAN 11-D

Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesi Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Kulübü olarak her yıl gerçekleştirdiğimiz etkinlik düzenimizi bu yıl da bozmadık. Biyoloji öğretmenimiz M. Semiha Özacar, Matematik öğretmenimiz Emine Keskin, İngilizce öğretmenimiz Hatice Özgül Gül rehberliğinde ve gönüllü Ayverdililer olarak Eyüp ilçesinde bulunan Şefkat Eli Mağazası, Şeker Hayat ve ESER (Engelliler Sürekli Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi) kurumlarına ziyarette bulunduk.

Ziyaretimiz için öncelikle gönüllü arkadaşlarımızdan oluşan bir grup oluşturduk. Gezimizin ilk durağında Şefkat Eli Mağazası vardı. Burada Ayverdililer olarak topladığımız kıyafet yardımlarını teslim ettik. Bu mağaza ihtiyaç sahiplerine yardım ulaştırılan çok özel bir amaca hizmet eden bir kurum. Bir sonraki durağımız ESER oldu. Burada Downsendromlu bireylerle gruplara ayrılarak vakit geçirdik. Aramızda hiç bir fark olmadığını, gerekli şartlar sağlandığında tam anlamıyla sağlıklı bir insandan bile daha fazla mutlu olan, pek çok aktivitede etkin rol alan, hayata atılan, kendi ve diğer Downsendromlu insanlar için farkındalık yaratıp her şeye rağmen güçlü duran insanlar tanıdık. Vakit geçirip, kendilerini geliştirebilmeleri için pek çok atölye sınıf bulunmakta. Oradaki arkadaşlarımız boş zamanlarında çeşitli aksesuarlar, çanak-çömlek seramikler, resimler, örgü işleri ve daha nice aktiviteyle hem el becerilerini geliştiriyor hem de bu eşyaların satışa sunulmasıyla kuruma katkı sağlıyorlar.

Atölye gezilerimiz bittikten sonra arkadaşlarımızla birlikte çok samimi dakikalar yaşadık ve uzun yıllar hatırlayacağımız güzel anılar biriktirdik. Orada bulunan insanların kalplerinin yaşam sevgisi ve iyilikle dolu olduğunu ve bu tür ziyaretlerin onlar için çok değerli olduğunu anlamak, moral kaynağı olmak bizi çok mutlu etti. Birlikte geçirdiğimiz süre belki de çok uzun değildi ama uzun yıllar hatırlayacağımız anılarımıza bir yenisini eklemiş olduk. Arkadaşlarımızın bizler için hazırlamış oldukları şarkıları dinledik, birlikte halay çektik, kocaman gülümsemelerle keyifli sohbetler ettik ve tabii ki bol bol fotoğraf çekilmeyi ihmal etmedik. Yapılan aksesuarlardan hatıra amaçlı hediyeler aldık. Ayrılık biz Ayverdililer için zor olmadı dersek yalan söylemiş oluruz. Bu ziyaretimizi sık sık tekrarlayacağımıza dair söz verdik ve vedalaştık. Son durağımız ise daha önceleri yine Downsendromlu bireylerin vakit geçirebildiği bir kurum olan Şeker Hayat oldu. Ancak bu sene sadece kafe olarak hizmet vermeye başladıklarını geliri ile arkadaşlarımıza maddi yardımda bulduklarını söylediler.

Ayverdililer olarak burada da keyifli vakit geçirdikten sonra gezimiz sonlanmış oldu. Biz bu gezide anladık ki tanıştığımız kişiler de +1 farkla tıpkı bizim gibi. Sadece onların bizden eksik olmadığını kavrayıp bu bilinçle davranmalıyız. Umarız bu farkındalık başta Ayverdililer olmak üzere herkes tarafından benimsenir...

ENES BANZAROĞLU
12-E/TM

YENİ YUVA

Vatan Caddesi'nde bulunan on altı gen bahçeli, taş duvarlarının ardında tazecik umutları saklayan, geleceğin liderlerini yetiştiren yuvamızdan ayrılık günleri yaklaşıyordu. Saatlerce, günlerce hatta aylarca bunca hatırayı ardımızda bırakıp da nasıl gideriz diye düşündük. Aradığımız cevabı çok da uzakta bulduğumuz söylenemez. "Hatıralar unutulur fakat asla kaybolmaz." diyor Sâmiha Anne. Ne kadar da haklı değil mi? Bizler de bu söze tutunarak eski yuvamızdaki heyecanımızı bu binamıza taşıyabildik. Ve yine şimdi bu söze tutunarak geleceğe kararlılıkla bakabiliyo-

ruz. "Şerefü'l-mekân bi'l insan." diyor eskiler, yani mekânın şerefi insanlardır.

9 Haziran 2017 günü son ders ziliyle beraber binamıza veda etmiş ve gelecek yılın nasıl başlayacağını beklemeye koyulmuştuk. Yeni eğitim öğretim yılının başlamasıyla beraber yepyeni bir yolculuğa başlıyorduk. Yeni binamızdaki ilk günlerimiz bulunduğumuz yeri anlamlandırmaya çalışmamız ile geçse de okulumuz Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesi'nin burada daha güzel günler göreceğinden şüphemiz yoktu.

16

Hazırlık Süreci

Yeni binamızın açılış törenine dair hazırlıklar az çok yapılıyordu ama törenin ne zaman olacağı, ne büyüklükte gerçekleştirileceği belli değildi. Bu belirsizlik törenden önceki gün olan 28 Eylül 2017 tarihine kadar sürmüştü. Belirsizliğin ortadan kalkmasıyla birlikte yalnızca bir günümüz vardı. O bir günlük süreç nasıl anlatılır bilemiyorum. Hani 'anlatılmaz yaşanır' diye bir ifade vardır ya gerçekten de öyleydi. Elimden geldiğince o anları kendi gözümden sizlere anlatmaya çalışacağım. Seval Hocamız ekip arkadaşarımla beni odasına çağırmişti. Odaya girdiğimde Seval Hocayı dahi ilk anda görememiştim. Törende görevli olan öğretmenlerimizle toplantı halindeydiler. İlk önce olan biteni anlamlandıramamıştım. Okul idaremize peşi sıra telefonlar geliyordu. Gelen telefonlarla birlikte törenin kapsamı gittikçe genişliyordu. En

son gelen telefonla birlikte Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın da törenimize katılabileceği bilgisini almıştık. Bu telefonla eş zamanlı olarak Cumhurbaşkanlığı ekibi tören planlamasını yapmak üzere okulumuza gelmişlerdi. Bizde bir yandan hazırlıklarımızı bu plan çerçevesinde yürütüyorduk. Yeni binamızda iki hafta geçirmeme rağmen binamızı tam anlamıyla bu hazırlık sürecinde daha doğrusu hazırlık gününde tanıdığımı söyleyebilirim. Ben ekip planlama çalışmalarımı yapmak üzere okuldan ayrılırken Vali Vasip Şahin hazırlıkları yerinde görmek için okulumuza geliyordu. Yolda giderken tek bir şey biliyordum o da bu hazırlıkların tören saatine kadar bitmeyeceği ve yeni binamızdaki ilk sınavımızın bu denli zor olduğuydu. Hazırlıklar her alanda gece geç saatlere kadar devam etmişti.

EBEDÎ RUH

“Şerefü'l-mekân bi'l insan.”

Tören Günü: 29 Eylül 2017

Ekipler halinde son hazırlıkları yaparken okulumuzda sanki hazırlıkların aylardır yapıldığı havası hâkimdi. Bir yandan da herkesin heyecanı gözlemlerinden okunuyordu. Heyecanlı bekleyiş törenin başlamasıyla birlikte son buldu. Törende hazır bulunan Millî Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Berat Albayrak, İstanbul Valisi Vasip Şahin, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Mevlüt Uysal, İstanbul Millî Eğitim Müdürü Ömer Faruk Yelkenci, Ortaöğretim Genel Müdürü Ercan Türk, Turkcell Yönetim Kurulu Başkanı Ahmet Akça ve diğer davetlilerle birlikte açılış kurdelesini kesen Cum-

hurbaşkanımız, “Buradan ilim irfan sahibi yavrularımızın yetişmesi geleceğimizin teminatı olacaktır, bu mutluluğu ben gözlerinizde görüyorum” diye konuştu. Cumhurbaşkanımız öğrencilerle birlikte besmelelerle kurdeleyi kesti. Kurdele kesiminin ardından sınıfları gezerek bazı derslere katılan Cumhurbaşkanımız, öğretmenlerimizden derslerle ilgili bilgi aldı. Cumhurbaşkanımız, Ayverdililerle sohbet ederek

hatıra fotoğrafı da çekti. Törenin sonunda Cumhurbaşkanımıza okulumuz adına Hilye-i Şerif levhası, okul dergimiz Sarmaşık ve Ayverdililer Sâmiha Ayverdi’yi Anlatıyor kitabı hediye ettik.

Son Söz

Törenin tamamlanmasıyla birlikte bir kez daha anladığımız okulumuz Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesi’nin ülkemiz için önemi yadsınamaz bir gerçektir. Bu gerçeğin ışığında biz Ayverdililere düşen vazife ise hem eğitim öğretim hayatımızda hem de çalışma hayatımızda ülkemizi daha da ileriye taşıyacak işlere imza atmaktır.

Böylesine kısa bir sürede hazırlık yaparak müdürüyle, müdür yardımcısıyla; öğretmenleriyle öğrencileriyle ülkemiz adına çok önemli isimleri ağırlayabilme sorumluluğunu layıkıyla yerine getiren tüm Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesi ailesine teşekkür ediyorum.

Bizleri bir arada tutan bağın, çatısı altında bulunduğumuz mekânın değil ‘Biz Ayverdiliyiz!’ diyerek Ayverdi ruhunu yaşatan Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesi ailesi olduğunu sizlere bir kez daha hatırlatarak yeni binamızın yeni dostluklara, başarılarla ve daha güzel günlere ulaşmamıza vesile olmasını diliyorum.

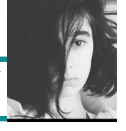

TÜBİTAK'TA 8. YIL

TÜBİTAK

HATİCE KÜBRA KAÇAR
11-G/TM

ŞEVVAL ORHAN
11-D

TÜBİTAK Araştırma Projeleri her yıl okulumuzda Nimet Hoca liderliğinde, araştırmacı öğrencilerin belirledikleri bir sorun karşısında tez yazmasıdır.

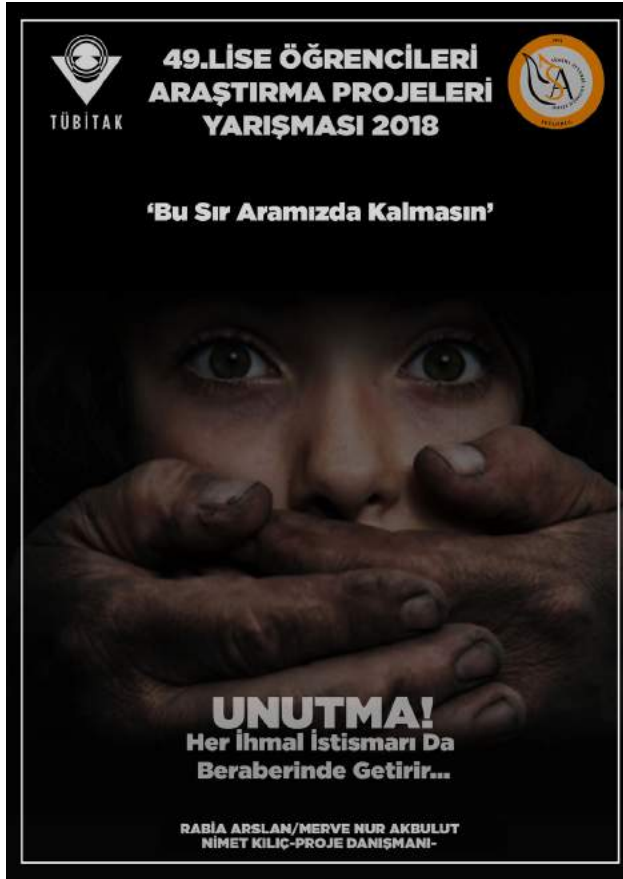
Biz bu yola çıkarken birbirimize olan inancımızla başladık, devamı da geldi... Okulun iki feminist öğrencisi olarak bizi en çok etkileyen sorunlardan biri kadına ilişkin namus anlayışı. Televizyonu her açtığımızda bizi kahreden kadın cinayetlerini durdurmak istiyorduk. İki lise öğrencisi en fazla ne yapabiliirdi? Konuyu irdelerdi. Şu anlık yapabileceğimiz en iyi olay konuyu gerekçeleriyle birlikte gündeme taşımaktı. TÜBİTAK'ın eriştiği geniş kitlenin sesimizi duyuracağına inanmamızdı. Bu sebepten ötürü kanayan yaramızı, "kadınımızı", kanatmalarını problem olarak belirledik. Çünkü biz "Bir kadın daha cinayete kurban gitti." Başlığını okumayı değil, "Bir kadını daha başarıya imza attı." Başlığını okumak istiyoruz.

Konumuzu belirledikten sonra, geniş bir literatür taraması yaparak bize öncülük edecek tezleri belirledik. Anketlerimizi oluşturduktan sonra sıradaki işlem üniversite öğrencilerimize anketimizi uygulamaktı, haftalar sürdü. Karşılaştığımız engeller oldu örneğin Aydın

Üniversitesi bizi bahçesine almadı. Üniversite tarafından reddedildik, çok üzüldük. Daha sonra projenin amacının "Problemlere karşı çözüm üreten insanlar" olduğunu hatırladık. Ne yapabiliriz acaba derken civardaki kafeler aklımıza geldi. Üniversite civarındaki kafelerde üniversite öğrencileri olurdu elbet. Kolları sıvadık, kafe sahiplerinden izin alarak üniversite öğrencilerine anketimizi uyguladık. Anketleri sisteme girmek, SPSS analizi derken ön elemeler için yavaş yavaş sona yaklaşıyorduk. Rapor yazdıktan sonra başvuru işlemleri tamamlandı.

Biz bu zorlu, uzun aynı zamanda çok eğlenceli olan süreci atlattık. Umarız ki okulumuzda bu projeye hazırlanan arkadaşlarımız ve biz daha sonraki aşamalar için yarışmaya hak kazanırız. İnanıyoruz ki bu yıl da TÜBİTAK okulumuza yepyeni başarılar getirecek.

Kâh güldük, kâh reddedildik, kâh azar işittik... Lakin unutulmazlar listesine dopdolu bir anı ekledik. Bizden desteğini hiç eksiltmeyen başta danışman öğretmenimiz Nimet Kılıç olmak üzere okul idaremize ve üyesi olduğumuz Ayverdi Ailesine teşekkürlerimizi sunarız.

TÜBİTAK'TA BİRİNCİLİK!

Okulumuz 12 TM öğrencilerinden Rabia Arslan ve Mervenur Akbulut, sosyoloji dalında katıldıkları "Bu Sır Aramızda Kalmasın" adlı, çocuk istismarı temalı projeleriyle ön elemeyi geçip Marmara Bölge Sergisi'ne davet edilmişler ve Marmara Bölge Birinciliğini kazanmışlardır. Kendilerini bu büyük başarılarından ötürü tebrik ediyor, beraber daha nice başarılarına imza atmayı temenni ediyoruz...

Aşkın Melâli...

10-C HAZAL YILDIZ
9-E UTKAN YAVUZ ASAR

Aşkın melâli şiir dinletimiz günün anlam ve önemine uygun olarak 14 Şubat tarihinde okulumuzda büyük bir katılımı gerçekleştirdi. Konferans salonunu süsleyen kırmızı kalpli balonlar ve kalpli balonlar salona büyük renk kattılar. Birçok Ayverdili sahneye çıkıp topluluk karşısında kendi seçtikleri şiirleri okudular, nasıl geçmiş, neler yapmışlar bir de onlardan dinleyelim:

“ Şiir dinletisi benim için eğlenceli ve bir o kadar edebi bir serüvendi. Bu serüvene geçen sene başladım. Şiir dinletisi ile ilgili sınıf sınıf gezerek duyuru yapıyorlardı. Arkadaşlarım ve benim ilgimi çekmişti. Şiiri ve şiir okumayı sevdiğimizden katıldık. İyiki de katılmışız. İlk provalarda şiiri okurken heyecandan bacaklarımızın titremesi mi desem, Zuhul Hocanın her seferinde “ağzını açarak oku” diye uyarması mı yoksa çıkışlarda işlerimizi bırakıp, teneffüslerimizi feda edip provalara kalmamız mı desem... Bunların yanında birbirinden güzel arkadaşlıklar edindiğimiz, farklı şiirlerle farklı duyguları tattığımız mükemmel bir ortamdı.

Bu 2 senelik süre zarfında birçok tecrübe edindim. Gerek sahne deneyimi olsun gerekse özgüven bana birçok katkısı oldu. İleriki yaşantımda çokça getirisi olacağına inanıyorum.”

“ Dinletiyeye başlarken başımızda Zuhul Hoca vardı. O aramızdan ayrılınca iş, koordinatörlerimiz Berfin, Sema ve Selin'e kaldı. Bizim için uzun ve meşakkatli bir yol oldu ama işin sonunda emeklerimizin karşılığını aldık. Bizler için çok güzel bir tecrübe oldu.”

~ANSIZIN~

ŞEYDANUR ÇAKIR
10-A

Bir ışık geçir penceremden habersiz;
Yağmur damlalarını aydınlatacak kadar eşsiz,
Karanlığın içinden koparken kimsesiz,
Parçaların her birini ayrı ayrı tutan, ahenksiz.

Bir ışık geçir penceremden habersiz;
Saatimin yelkovanından kopup parçalanan,
Zaman gibi bir görünüp bir kaybolan,
Susarken dahi bağırırçasına dilsiz.

Bir ışık geçir penceremden habersiz;
Umut bağladığım susuz çiçekler kadar halsiz,
Oncasının içinde bir yağmur damlası kadar çaresiz,
Açmamış çiçekleri kökünden koparıırken mesuliyetsiz.

Bir ışık geçir penceremden habersiz;
İçinde tüm renkleri barındıran,benzersiz
Kimsesiz her hayali karalarçasına hissiz
Derdi mutluluk sayacak bir ışık geçir penceremden, habersiz.

Sözlü Kese Savaşı

BERFİN İZGİ 10-F
SELİN NAZ ÇOBAN 10-F

Yıllar sonra mezun olduğunuz okula bir öğrenci değil de farklı bir vasıfla gelmek nasıl bir duygu?

Çok güzel bir duyguydu benim için, sevindim, şaşkırdım, şükrettim. En az on altı sene olmuştu okuldan mezun olalı, böyle bir teklif gelince koşu koşu geldim doğrusu. Özellikle Emine Seval Hocamız vesilesiyle hatıralara daldım, birlikte geçirdiğimiz günler canlandı hayalimde, bir hoş oldum doğrusu.

Lise hayatınıza dair unutamadığınız bir anınız var mı?

Öyle güzel günlerdi ki, okulda yaşadığım birçok ânımı hiç unutmadım doğrusu. Arkadaşlarımın sesleri hâlâ kulaklarımda, rüyalarımda sık sık o günlere gider gelirim. Sanırım o yıllardan geriye birçok ukde kalıyor insanın içinde, büyüdüğümüz rüyalarımız dahi olsa o ukdeleri çözmeye gayret ediyor gibiyiz.

Bu vesileyle hiç unutmadığım olaylardan birini paylaşmış olayım sizinle. Lise ikideydik sanırım, Osman Korkusuz'un gaza getirmesi sonucu pencereden birindeki sineğe tekme atmıştım, ayarı tutturamayınca camlar kırılmış ve kaçmıştık. O gün cuma idi ve okul çıkışında, İstiklal Marşı okunduktan sonra korktuğum başıma geldi. Okul müdiresi "bugün filan kattaki camı kıran kişi buraya çıkmadıkça hiçbiriniz eve gidemeyeceksiniz" şeklinde birkaç kelam etti. Yandık dedim içimden, soğuk soğuk terledim. Blöf yapıyordur diye biraz bekledim, süre uzadı. Sonra sınıf başkanları en öne çıksın diye anons geldi, tartışım daha da arttı, çünkü sınıf başkanı da bendim. "Başkanlar camı kıran kişiyi bulsun acil" denildi, ben de Göksel Boz Hocamızın yanına gittim ve "hocam, kıranı buldum, şimdi çıkmak istemiyor, sonra gelip konuşacakmış müdireyle" dedim. Göksel Hoca "kimmiş" diye sorunca "benim" dedim, lakin şaka yaptığımı sandı, inanmadı ve "Süleyman geç Allah aşkına yerine" dedi. Baktım olmayacak, kapılar açılmıyor, müdire ısrarla bekliyor, kaçış buraya kadarmış dedim ve kürsüye doğru yürümeye başladım. O anlar çok güzeldi doğrusu, çünkü herkes bir yandan alkışlıyor diğer yandan da olayın komikliğinden dolayı gülüyordu. Müdirenin yanına vardım, karşımda her sınıftan onlarca öğrenci, içimden gülüyorum, dışarıdan durgun bir şekilde bekliyorum. Müdire yaptığının yanlışlığından bahsetti, camın bedelini ödeyeceğimi falan söyledi, kabul ettim, tamam dedim ve yerime geçtim. Hâsılı o gün belleğimde tatlı bir hatıra olarak yaşıyor.

Tek sermayenizin sevgi, peşinden gittiğiniz kelimenin de mânâ olduğunu söylemişsiniz. Peki bu düşüncenizin sebebi nedir?

Sevgi konusu çok mühim bir mesele. Sevdikçe güzelleşecek âlem, sevdikçe tatlılaşacak dünya. Allah'ın bir ismi de El Vedud'dur, yani "çokça seven, çokça sevilen" manasında. Bizlerdeki sevgi O'nun bize en büyük hediyesi, adeta kalbimizin olmazsa olmazı. Şair diyor ya hani, "sevgi bahşolmuş, ezelden bize" diye, gerçekten de böyle. Sermayem sevgi olsun istiyorum, sevgisiz bir sinenin yüreğe ağırlık olacağına inanıyorum. Sevgi yeryüzünün en büyük mucizelerinden biridir anlayan için. Ve sevginin çok güzel kardeşleri vardır, "vefa, anlayış, merhamet, fedakarlık, cömertlik, iyilik" gibi. Bu yüzden, "kalbi sevgi dolu insanların yanı olsun yerim / süreyim biraz sefa garazsızlıktan mütevellit" demiştim bir şiirimde.

Mânâ kelimesini de çok seviyorum, çünkü her şeyin bir mânâsı var, bizler bu dünyada amaçsız, anlamsız varlıklar değiliz, ömür kısa, zaman çok değerli. İnsan sürekli kendisini yükseltecek, işleyecek, erdirecek "mânâlar" ile dolmalı. Bunu yaparken bir yandan kendi iç dünyasına yönelmeli ve iç alemini iyi okumalı. Yaşadığı olayları iyi tahlil edip ne manaya geldiklerini kendi benliğinde yerli yerince oturtmalı. Sıradan görünen çoğu şeyin büyük manalar taşıdığını görmeli ve kuyumcu hassaslığıyla mana avlamalı.

Söz Ola Kestire Baş

Sözlük Özgürlüktür projesi sizin için ne ifade etmekte?

Çok anlamlı bir proje, kelimeleri sevmek, kelimelerin büyüdü dünyasına dalmak hepimize çok iyi gelecek, bundan şüphem yok. Bu bağlamda, proje vesilesiyle çok güzel buluşmalar organize ediliyor, düşününlerin aklına sağlık, uygulayanlara selam olsun.

Hayatınız boyunca edindiğiniz tecrübelerden en önemlisi sizce hangisi?

Birkaç tanesini paylaşayım sizinle:

* Anne ve baba duası hayatın bereketidir, anne ve baba rızası insanı aziz eder. Bu yüzden ne yapıp edip anne ve babanızın duasını çokça alın, onları razı etmeye bakın.

* İçinde insanlık sevgisi, varoluş heyecanı, anlama çabası olan herkes ne güzeldir gözümde, anlatmak zor. Derdi ıslah olan, fesadı asla dilemeyen ve her meseleye inşaf, ızanla, merhametle yaklaşanlar hiç eksilmesin aramızdan.

* Kendi eksiklerimizi tamamlamak, asıl ve asil gündemlerimizi önemsemek, inanç ateşiyle kalbi beslemek, özü ve sözü güzel insanlardan ayrılmamak ve hakkında yeterli bilgimizin olmadığı konularda tartışmaya girmemek yolumuzu açar, dünyamızı güzelleştirir.

* "Anlayış, merhamet, sevgi, vicdan, hoşgörü, empati vs" gibi büyük bir kesişim kümesi var, hangi görüşten, hangi fikirden, hangi inanıştan olursak olalım, bu kümenin içinde kalmalıyız, iyilikte, güzellikte yardımlaşmalıyız.

* Bugün en büyük problemlerimizden biri de "he-defsizlik" problemdir, özellikle gençler arasında. Dünya inşa edilecek, ihya edilecek bir dünyadır, yapılacak iş çoktur. Amaçsızlığı, anlamsızlığı bir kenara bırakıp, inanç ateşiyle, çelik bir iradeyle iyilikte, hayırda koşturmalıyız. Canı sıkılan, morali bozuk, umudunu kaybetmiş ve içinden hiçbir şey yapma isteği gelmeyen genç kardeşlerime nitelikli çevrelere takılmalarını, kendilerine amaçsızlık ve anlamsızlık aşılardan tüm mekanları, tüm insanları terk etmelerini tavsiye ederim.

Yazdığınız günlükleri kitaplaştırmayı düşünüyorsunuzuz. Peki neden "Teselliler ve Tecelliler" başlığı?

Kismet oldu, günlüklerin ilk kısmını Baht Meselesi isimli kitapta yayınlamış olduk Mart 2018'de. "Teselliler ve Tecelliler" diye düşünüyordum fakat ilki "Baht Meselesi" ismini aldı. Sebebi de şu: Her şeyin "baht meselesi" olduğuna şüphem yok artık. Ama iyi ama kötü, ama tatlı ama acı. Nedir baht benim için? Lütûf, hediye, kader, tâlih, acizlik, hiçlik, sürpriz vs. Bütün bu manalar var "baht" kelimesinin içinde, öyle hissediyorum. İradeyi iptal eden bir muamma olarak değil, ancak hayret, hürmet ve haşyet penceresinden seyredilebilecek eşsiz bir güzellik olarak ele alıyorum baht meselesini. Bir "hiç" hükmündeki insanın, zevali olmayan o eşsiz sevgilinin lütfuyla "hep" kılımların tarif edilemez neşesidir, kalbi yakıp yandıran coşkusudur baht meselesi. Hiçbir "şey" değilken yaratılmış olduğumuzun sevinci, bir mucize olarak yaşatılmanın sükrü ve ilahi kudret karşısında iki büküm olmanın çaresiz ifadesidir baht meselesi.

Yazmaya ne zaman başladınız? Yazmanın sizde uyandırdığı hisler ne?

Küçük yaşlarımdan itibaren kâh şiir yazarım kâh günlükler tutarım. İnsan her şeyle "alâkalı" bir varlık, kalbimiz derinlerden derin bir âlem, hayat baştan aşağı ibret dolu bir mucize. Bir insan olarak var olduğumuz şu dünyada tarifsiz hislerle doluyuz, kelimelerin ötesine geçebilen bir boyut taşıyoruz. Şahit olduklarımız, hissettiklerimiz ve düşündüklerimiz önemli, kıymetli. Yazı vesilesiyle şahit olduklarımızı, hissettiklerimizi ve düşündüklerimizi tüm insanlıkla payla-

şabilme kudretine malik olmak doğrusu heyecan verici, büyüleyici bir şey. Ben "günlük" isimlendirmesinin gölgesi altında çoğalmayı ve başka gönüllerde mâkes bulmayı tercih ettim genellikle. İçimde bir şeyler biriktiğinde, yazı vesilesiyle paylaşabilirsem âlemlerle, doğrusu bu müthiş bir ferahlama sebebi oluyor benim için, gözlerim parlıyor, kalbim seviniyor, mutlu oluyorum. Hayat bir bütün, yazı da bunun güzel bir parçası. Haddinden fazla anlam yüklemeyen, istikrarlı ve gayretli bir şekilde yazı yazmak bana iyi geliyor, tatlı bir moral kaynağı oluyor.

Ve son olarak sizce kelimelerden uzaklaşan dünya, sonu/ dibi ne zaman görecektir?

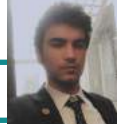
Hiç ümitsizlik yok, kelimelerden uzaklaşmaya çağız, ıslıl ıslıl, berrak mı berrak bir dünya kuracağız inşallah, yeter ki özü güzel, sözü güzel insanlar olma derdinde olalım.

MÜNAZARA VE TURNUVALARIMIZ

HALİM MALİK BALCI
10-E

“Her şey ders değil, ödev değil. Sosyal olun biraz!” cümlelerini duyuyoruz her zaman Ayverdi’de. Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesi olarak akademik başarımızın yanında sportif faaliyetlere de önem vermekteyiz. Bu sene de öğrenci meclisimizin katkılarıyla masa tenisi, futbol, basketbol vb. turnuvalar gerçekleştirdik, gerçekleştirmeye devam ediyoruz.

Okul takımımız 2017-2018 İstanbul Okul Sporları Basketbol Genç Erkek B Grubu Avrupa Eleme Maçları kapsamında ilk maçında Özel Zapyon Rum Lisesi’ni mağlup ettikten sonra Özel Tarabya Anadolu Lisesi’ni 45-30’luk maç skoruyla yenilgiye uğrattı. Bir sonraki maçında ise Tuncay Azaphan Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi ile karşılaşan okul takımımız maçı 40-22 kazandı, maçlara devam etmekte.

Masa Tenisi turnuvasını başlattığımızda 32 kişiydik. Yapılan maçlar sonucunda bir galip vardı ve o da okulumuz 11-D sınıfı öğrencilerinden Bilal Muhammet Orhan oldu.

Bu sırada Matematik Kulübümüzün büyük katkılarıyla matematik yarışmamızı gerçekleştirdik. Birinci olan sınıflarımız küçük farklarla; 9. Sınıflardan 9/D, 10. Sınıflardan 10/C ve 11. Sınıflardan 11/B sınıfı oldu.

Ayverdi turnuva bekliyor. Futsal turnuvasını başlatmak için her şeyimiz hazır, kalelerimiz golleri beklemekte. Bu sırada boş durmayalım diyerek büyük ilgi gören Geleneksel Münazara Yarışmamızı gerçekleştirdik.

Münazara Yarışmaları biz gençler için kendini ifade edebilme, toplum önünde konuşma bilinci kazandırma vb. yönlerden büyük bir kazanç. Araştırma yapmayı sevdiiren, kendini savunabilme duygusu temin etmiş gençler ve hayatın sorunlarına her yönden bakabilmek için münazara yarışmaları önemli bir etken tabii ki. Biz de aynen böyle düşünerek yarışma afişlerimizi panolarımıza za büyük bir özenle astık.

Yarışmaya 16 grup katıldı, moderatörlüğünü Enes Banzaroğlu üstlendi. Katılan 16 grup kendilerini en iyi şekilde Ayverdililere ifade etmeye çalıştı. 3 gün boyunca farklı farklı konuları ele alan yarışmacılarımız tabiri caizse jüriye ter döktürdü.

Yarışma sonunda 3. Olan grup benim de içerisinde bulunduğum “Mahluklar” olurken 2. Grup Federaller Ekibi ve yüzü gülen Grup ise “ Sehl- i Mümteni” ekibi oldu.

Münazara yarışmamızdan sonra E- Spor faaliyetlerimiz için harekete geçtik. Afişlerimiz ve turnuva için ekibimiz hazır, tek bir eksikimiz kaldı, o da siz katılım gösterecek olan değerli Ayverdililer...

Umuyoruz ki önümüzdeki günlerde yapılacak olan tüm turnuvalara şu anki katılımcı sayımızdan daha fazla olan Ayverdililer ile devam ederiz. Turnuvalarımıza katılan tüm Ayverdililere ve okulumuz Basketbol Takımına başarılarından ötürü çok teşekkür ediyoruz...

SEMİHA AYDIN
11-C

KARİYERİM İÇİN BEN DE VARIM!

Hepimiz hayalleri olan ve hedefleri için çalışan insanlarız. Hepimizin aklında bir üniversite, bir meslek ve bir gelecek var. Peki geleceğimizin büyük bir bölümü olan mesleğimiz ve bizi geleceğe götüren üniversite hakkında ne denli bilgiye sahibiz? Aklimızdaki soruların kaç cevaplı?

İyi kariyer, iyi gelecektir. İyi bir eğitim, iyi kariyeri, dolayısıyla iyi geleceği beraberinde getirir. Doğru hedef başarıya götürür. Geleceğimize yön verirken seçtiğimiz mesleğin önemi yadsınamaz. Peki hangi meslek bize uygun? Hangi meslekte mutlu oluruz? Hayalimizdeki mesleğin gereksinimlerini ne ölçüde karşılayabiliyoruz? Bunlar ilk olarak cevaplamamız gereken sorulardır. Bu soruları en doğru biçimde cevaplayabilmek adına da şüphesiz o meslekteki, alanında uzman kişilerle konuşmak en etkili yöntemlerdendir.

Hepimizin gördüğü bazı örnekler vardır, mesleğini "iş" olarak gören. Oysaki insan mesleğini gerçekten severek yaparsa artık kişi için "iş" tanımından çıkar. Kişi eğer ki mesleğini severek yaparsa bu onu başarıya götürür. Basit bir örnek olarak suratsız hekimleri gösterebiliriz. O denli kutsal bir mesleği yaparken isteksizlikleri onların başarılarındaki en büyük engel. Şahsi düşünceme göre doktorluk biraz insan sevgisi biraz merhamet gerektirir. Bunlara sahip olmayan bir birey sadece diplomasını alabilir veya bir hastanede çalışabilir. Asla iyi bir doktor olamaz. Veya sabırsız bir ilkokul öğretmeni. Öğretmek sabır işidir. Sabırsız bir insan ne denli iyi öğretim verebilir ki? Bu nedenle kişi meslek seçiminde kişisel özelliklerini göz önüne almazsa sıkıntılara sebebiyet verebilir.

Kariyer Günleri biz öğrencilere uzman kişilerden başarı öyküleri dinlemenin yanı sıra hayallerimizdeki bölümler hakkında bilgilenmeyi, sorularımıza yanıt aramayı ve geleceğe yönelik "Ben ne istiyorum?" "Hangi meslek bana göre?" "Bu mesleğin benden iste-

dikleri neler?" gibi soruları cevaplamamıza yardımcı olmak açısından büyük bir etken. Ayrıca üniversite gezileri o hep hayalini kurduğumuz üniversitelerin bizlere aslında o kadar da uzak olmadığını gösterir.

İlk defa geçen sene gerçekleştirdiğimiz uygulama ile her öğrenci kendi tercihleri, arzuları doğrultusunda sınıflara yerleşiyor. Yerleştikleri sınıflarda tercih ettikleri bölümler ve üniversiteler hakkındaki bilgilendirmeleri dinliyorlar. Peki bunun kazancı nedir? Hukuk isteyen bir öğrenci tıp hakkındaki konuşmaları dinlemek zorunda kalmıyor. Tam tersine istediği bölümü dinleyerek motivasyonunu artırıyor. Bunun yanında sınıf düzeyinde gelen konuşmacılarımız anlattıkları başarı öyküleri ile öğrencilerimizin meslek şevkini artırıyor. "Ben de Geçtim bu sıralardan" diyen mezunlarımız bizlere tatlı lise anılarını yani şu an bizim bulunduğumuz bu sıralardaki kendilerini anlatıyor. Bizler ise kimi zaman şaşkınlıkla kimi zaman da keyifle ama her zaman can kulağıyla onları dinliyoruz.

Gelelim Sürece;

İlk olarak artık üniversite adayı olan 12. Sınıf öğrencilerimize ve aday adayı konumunda olan 11. Sınıf öğrencilerimize 15 farklı mesleğin yer aldığı tercih listemizi hazırlıyoruz. Öğrenciler kendine uygun, dinlemek isteyeceği, merak ettiği 3 bölümü seçiyor. Toplamda 3 gün süren kariyer günlerinin hedefi tüm öğrenciler için maksimum verimdir. İlk gün okulumuz konferans salonunda seminerler verilir.

Genel anlamda bilinçlendiğimiz bu seminerin ardından bir sonraki gün öğrencilerimiz tercihleri doğrultusunda yerleştikleri sınıflarda istedikleri bölüm hakkındaki sunumları dinlerler. 3 günün sonunda kariyer günlerimiz tamamlanmış olur. Biz öğrencilere en büyük katkısı hayallerimizi süsleyen o meslekler hakkında daha fazla bilgiye sahip olmamızdır.

FELSEFENİN TESELLİSİ

(Alain de Botton)

SEMANUR YEŞİL 11-F
BERFİN USTAĞLU 11-F

Yaşama dair konularda bazen bizden daha iyi bilen birine danışmak, yapabileceğimiz en mantıklı harekettir. Ve sanırım iç dünyamızın tesellisini yapmak için de başvuracağımız kaynak filozofların ta kendisi olacaktır. İşte yazarın da tam olarak bu noktada bize yardım etmek için yazmış olduğu kitabı birkaç inceleme ile sizlerle paylaşmak isteriz. Her bölümünde ayrı bir filozofun yaşamından ve yazdıklarında yola çıkarak sorunları ele almış.

BÖLÜM 1 :Toplum Tarafından Kabul Görmemenin Tesellisi SOKRATES

BÖLÜM2 : Yeterince Paraya Sahip Olmamanın Tesellisi EPİKUROSO

BÖLÜM3 : Düş Kırıklığı Yaşamının Tesellisi SENECA

BÖLÜM 4: Kendini Yetersiz Hissetmenin Tesellisi MONTAİGNE

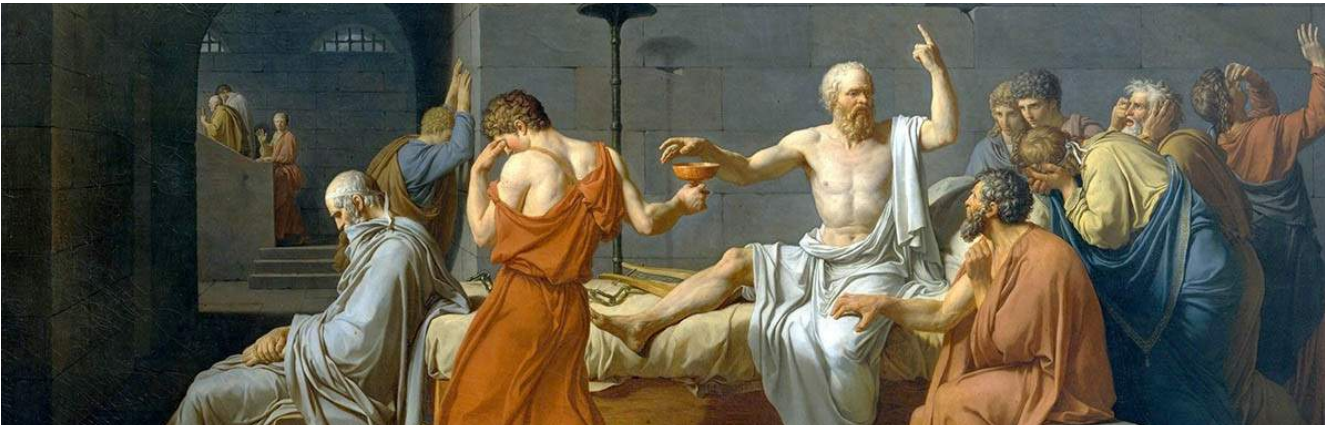
BÖLÜM5 : Kırık bir Kalbin Tesellisi SCHOPENHAUER

1) Toplum Tarafından Kabul Görmeme- nin Tesellisi (SOKRATES)

Sohbetlerde tercihim doğruyu söylemektense, başkalarının benden hoşlanmasını sağlamak oluyordu. Karşımdakini memnun etme arzumu yüzünden çocuğunun okul müsameresini seyreden bir veli gibi sıradan esprilere gülüyordum. Tanımadığım insanlara karşı, otelin zengin müşterilerine selam verirken onlara yaranmaya çalışan bir kapıcının yılışık tavrını takınıyor, istisnasız herkes tarafından seilmeyi istemek gibi hastalıklı bir arzudan kaynaklanan o salyali coşkuyu yaşıyordum. Diyerek toplumun ne denli ilgisini çekmeye çalıştığımızı ne güzel özetlemiş değil mi?

Sokrates, düşüncelerinin hiçbirini yazıya geçirmeden felsefe yapan birisi olarak zamanını Atina'nın halka açık alanlarında arkadaşlarıyla söyleşerek geçiren bir filozoftu. Öyle ki böyle başlayan hayatının sonunu da bu hareketleri getirmiş olsa gerek. Söyleştiği kişilerin arkadaşı olmasına hiç gerek yoktu Sokrates için. Gençlerle soru cevap

yapmayı ve sorularıyla onların cevaba ulaşmasını kolaylaştırmaya çalışırdı. Ama bu durum Atinalılar tarafından tanrılara ibadet etmeyen, toplumsal düzeni bozan ve genç adamların babalarına karşı kıskırtan birini barındırma anlamına gelmişti. (Filozofun savunmasını okumanız tavsiyem olacaktır.) Mahkemedeki savunmasının ardından jüri kararında 220 kişi suçsuz, 280 kişi suçlu bulmuştu Sokrates'i. Bu sonuca tepkisi ise *Aradaki farkın bu kadar az olabileceğini düşünmüyordum açıkçası* olmuştur. Dinleyenlerin tepkisine karşılık ise *Biz bu kadar sağlam duramıyorsak, kişiliğimizle ya da elde ettiğimiz başarılarla ilgili birkaç ağır söz işitince gözyaşlarına boğuluyorsak, bunun nedeni, haklı olduğumuza inanmak için ille de başkalarının onayına gereksinim duymamız olabilir* demmişti. Düşününce sakin olmamızın imkansız olduğu bir yerde bile bu cümleleri sarf eden filozoftan almamız gereken birçok ders olabilir bence. Bizlerin herkesi dinleme „ her kaba söz , her alaycı davranış karşısında üzülme eğilimiyle hareket ettiğimizi söyleyen filozof kendimize en önemli soruyu sormadığımızı söyler .

Bu kötü eleştiri hangi temele daynamkatadır ? Çünkü biz genellikle ölçüp tartarak ; dürüstçe düşününbir eleştirmenin itirazı ile , nefret ve kıskançlıkla hareket den bir eleştirmenin itirazlarını bir tutarız.

Sokrates'in düşünme yöntemi:

1. Sağduyuya uygun diye nitelenen bir görüşü yansıtan bir ifade seçin.

Cesaret savaşta geri çekilmemeyi gerektirir.

2. Bu görüşü dile getiren kişinin kendine güveniyor ve bu görüşün doğruluğuna inanıyor olmasını bir süreliğine bir kenara bırakarak ifadenin yanlış olduğunu varsayın. İfadenin doğru olmayacağı durumlar ya da bağlamlar bulmaya çalışın.

Kişi savaşta geri çekilmesine karşın cesur olabilir mi?

Kişi savaş alanını terk etmediği halde cesareten yoksun olabilir mi?

3. Eğer bir istisna bulabildiyseniz, yapılan tanım yanlıştır ya da en azından eksiktir.

Kişinin cesur olduğu halde geri çekilmesi mümkündür.

Kişinin geri çekilmediği halde cesareten yoksun olması mümkündür.

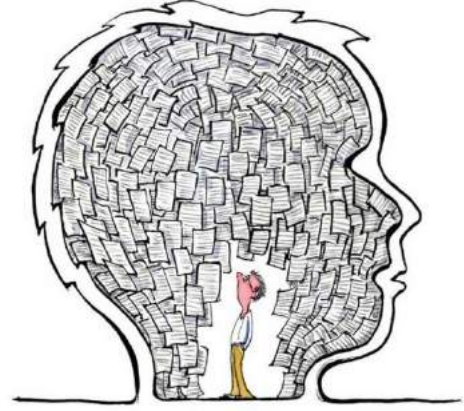
4. Şimdi, başlangıçta kullandığınız ifadeye nüanslar eklemeli ve ifadeyi istisnaları da kapsayacak hale getirmelisiniz.

Kişi hem savaşta geri çekilerek hem de ilerleyerek cesaret gösterebilir.

Eğer iyileştirmiş olduğunuz ifadelerle ilgili başka istisnalar bulabiliyorsanız, süreci yineleyin. Tersini ispat edemeyeceğiniz ifadeler doğrudur, tabii eğer insanoğlunun böyle bir doğruya ulaşması mümkünse. İnsan ancak bir şeyin ne olmadığını anlamak suretiyle onun tam olarak ne olduğu bilgisine yaklaşabilir.

Bu bağlamda Sokrates'in mahkemesi ne oldu diye düşündüyseniz, filozofun konuşması da mahkeme de duygusal bir sonla bitmiştir.

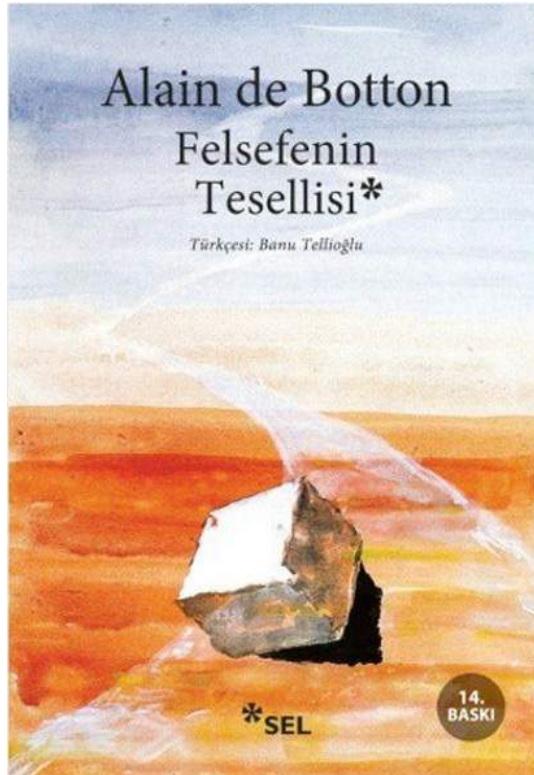
Eğer beni ölüme mahkûm ederseniz, yerimi alacak birini kolay kolay bulamazsınız. Komik bir benzetme yapmak gerekirse, kentimiz iyi yetiştirilmiş, heybetli bir at, ben de bir at sineğiyim;

Tanrı beni bu atın üstüne yerleştirdi, onabağlıyım, çünkü heybetinden ötürü tembelliğe meyleden bu at bir atsineğinin varlığı ile hareketlenebilir... Eğer nesim sözlerime kulak verirsiniz, hayatımı bağışlırsınız. Ne yazık ki bundan çok umutlu değilim. Belki biraz sonra uykunuzdan uyanıp Anitus'u dinleyecek ve beni tek bir darbeye alaşağı edeceksiniz, sonra da uyuklamaya devam edeceksiniz.

Sokrates yanılmamıştı. Jüri karar vermek için ikinci ve son kez toplandığında 360 jüri üyesi onun idam edilmesinden yana oy kullandı. Sokrates bize yol gösterecek iki büyük hataya düşmemizi önlemeye çalışmıştır. Çevremizdekilerin söylediklerini her zaman dinlemek ve hiç dinlememek. Eğer onun izinde gider ve yalnızca mantığın söylediklerini dinlersek arzuladığımız en büyük ödülü kazanabiliriz.

Ve her ne kadar farkında olmasak da "anlaşılmaz olmak, söyleyecek hiç bir şeyi olmayan için benzersiz bir korunaktır". Yetersiz, bir gereksinimi karşılayacak ölçüde olamamaktır. Ve insanoğlu bunu yanlış yorumladığından birçok konuda kendini yetersiz hisseder. Sahip olduğu akli onu diğer canlılardan üstün olduğu fikrine itmiştir. Bu yüzden yaşadığı sorunların üzerini kapatmaya çalışmış, bu gücün zedelenmesini önlemek istemiştir. Ya da aşına olmadığı şeylerle karşılaştığında onu yetersiz olarak nitelemiş, yok etmeye ya da kendine benzetmeye çalışmıştır. Oysa kişi zayıflık veya eksikliklerini kabul ettiğinde, tek doğrunun kendisi olduğunu düşünmekten vazgeçtiğinde gerçekten bilgedir...

Her Şey Sizinle Güzel!

ÖMER FARUK COŞKUN

11-A

18 EKİM 2017

Bu tarihte başladı Öğrenci Meclisi maceramız. *Yeni bina, yeni arkadaşlar ama her şeye rağmen aynı ruh.* Verdiğimiz sözler, kuracağımız ekip, yapacağımız işler.

Bu bizim için zorlu fakat dışarıya yansıtacağımız güzel bir iş olacaktı. Yaptığımız her işte Ayverdi için çalışacak "Her şey Ayverdi'ye özel, Ayverdi sizinle güzel!" Sloganıyla başlayacaktık...

İlk olarak, büyük bir heyecanla yapacağımız ilk meclis toplantımızın hazırlıklarına başladık ve seçimden yaklaşık bir hafta sonra toplantıyı gerçekleştirdik. Meclis içerisindeki üyelerin de onayları alınarak yapacağımız işleri sıraya koyduk ve birer birer gerçekleştirmeye başladık.

İlk olarak dilek-istek kutumuzu asmakla işe koyulduk, dilek kutusu bizim için önemli bir etken. Çünkü herkesin fikrine değer veriyor ve yapacağımız işlerde katkılarının bulunmasını istiyorduk. Ardından meclis üyesi bir arkadaşımızın önerisiyle Ayverdi'nin sesi, ilk radyosu Radyo Ayverdi heyecanı başladı. Ayverdi ilk yayınını heyecanla bekledi, yayında ufak aksilikler de olsa, güzel, heyecanlı bir yayın olmuştu. Elimizden geldiğince çeşitli yerlere, üniversitelere geziler düzenledik. Onunla beraber basketbol turnuvasının fikstürünü yayınladık ve maçlarımızı başlattık.

Okulumuzun yeni binasına taşınmasıyla beraber yaşanan sıkıntılar nedeniyle maçlarda aksamlar yaşandı ve turnuva biraz uzamak durumunda kaldı.

İlk dönemi sorunsuz bir şekilde kapatmanın mutluluğuyla beraber şehitlerimize saygı nedeniyle yarıyıl festivalimiz Fest-i SAAL' i gerçekleştiremedik...

İkinci dönem başında devam eden yolculuğumuz gerek hüzün gerekse mutluluk içerisinde geçiyordu.

Dönemin ikinci haftasında okulumuza futbol kaleleri getirildi. Ve başlayacak olan futsal turnuvalarının zeminini hazırlamış oldu.

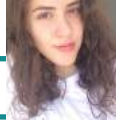
Meslek seçimi için önemli bir etken olan Kariyer günleri'nin hazırlıkları uc ay önceden başlamıştı ve güzel, yorucu üç gün bizleri bekliyordu., heyecanlıydik çünkü Ayverdi için değeri.

Biz Öğrenci Meclis Başkanlığı olarak gerek Meclisimizle, gerek ekibimizle elimizden gelen her şeyi Kıymetli Ayverdililer için yaptık, yapacağız da. İşteklerimiz doğrultusunda yardımlarını esirgeme-yen Müdür Yardımcılarımız ve öğretmenlerimize çok teşekkür ediyoruz. Her şey Ayverdi'ye özel, Ayverdi sizinle güzel...

YENİDEN TÜRK DÜNYASINA “GENÇ BAKIŞ”!

BERFİN USTAOĞLU
11-F

Meselesi olan bir gençlik olarak 'boyumuzdan büyük iş'lere kalkışmaya devam ettik, IV. Türk Dünyası İşbirliği Konseyi Çalıştayı'nı 20-21-22 Ocak 2018 tarihlerinde Sabahattin Zaim Üniversitesi'nde gerçekleştirdik. Her zamanki gibi Türkiye'de yanan bu kıvılcımın, Türk dünyası üzerindeki tüm gençlere ilham olması ve bu coğrafyada barış, huzur ve birliğe dayalı bir ortamın oluşması dileğiyle hareket ettik. Yolculuğumuzun başında hedeflerimiz adım adım Türkiye geneline hatta Türk dünyasına ulaşmaktı ve bu yaz hedeflediğimiz coğrafyaya ulaşacağımızın haberini vermekten gurur duyuyoruz.

Üç gün süren çalıştayda, birçok lise ve üniversiteden katılımcı arkadaşlarımız altı bağımsız ve sekiz özerk Türk ülkesini, diğer gözlemci ülkelere ve uluslararası örgütleri temsilen aramızda yer aldı. Açılıшта eski okul müdürümüz Zeki Baki UZUN, müdür yardımcımız Emine Seval YARDIM, İZÜ genel sekteri Ömer Faruk ÖZBEK, BİGENÇ adına Halil ATAK ve araştırmacı yazar Esedullah OĞUZ yaptıkları konuşmalarla katılımcıları bilgilendirdiler.

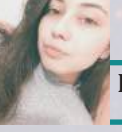
Ardından komisyonlarda önceden bildirilmiş gündem maddeleri üzerinde proaktif tartışmalar yapıldı; herhangi bir ideolojiden uzak ve realist çözüm önerileri oluşturuldu. Yaşlılarından farklarını açıkça gösterip soydaşlarının derdini dert edinen bu öğrenciler yalnızca çözüm önerileri oluşturmakla kalmadı, üç günde birçok arkadaşlığın temelini attı.

Biz Ayverdi olarak etkinliğin stratejik ortaklığını yapmakla kalmadık, organizasyon ekibini de oluşturup TÜDİK'in belkemiği olduğumuzu bir kez daha belli ettik.

Programımıza ev sahipliği yapan Sabahattin Zaim Üniversitesi'ne, aramızda olan akademisyenlere, Ayverdi idaresine, BİGENÇ derneğine, son olarak en ufak yardımını bile esirgemeyen tüm öğrenci ve mezunlarımıza teşekkürü borç biliriz. Yorgunluğumuzu unutturan gururumuzla, her gence örnek olmak dileğiyle, devam edecek yolculuğumuzda görüşmek üzere.

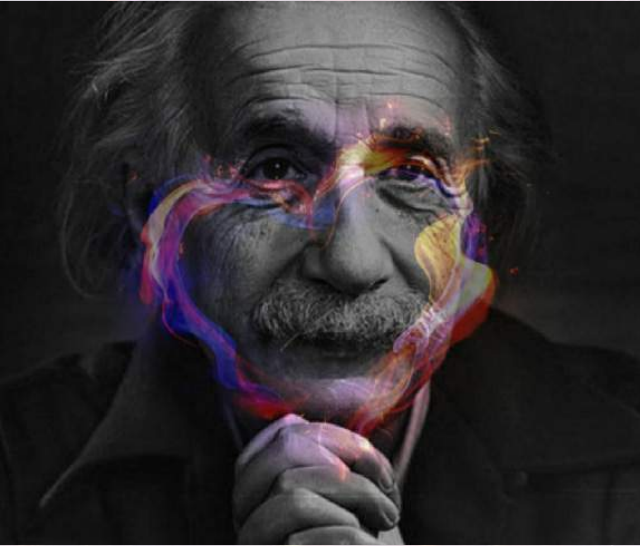

BUSE DOĞAN
11-C

YAHU NEDİR BU $E = mc^2$?

Belki de tüm dünyada en çok bilinen formül. Tam olarak ne anlama geldiğini ise pek azımız biliyor. Akılınıza direkt Einstein gelmiş olmalı. Ama emin olun Einstein'dan öte Faraday'a kadar uzanan bir serüven bu. Gece-gündüz çalışmanın, fedakârlıkların, matematiksel ifade zorluklarının, pes etmemenin, baskının, geçim sıkıntısının, hor görülmenin, karmaşanın, bir adamın evreni anlama meselesinin, tutkunun, şehirdeki saat kulelerinin, onlarca reddedilmenin, odaya giren bir ışık süzmesinin, gezintiye çıktığında nehirdeki dalganın kimi zaman ise sorguladığından ötürü istenmeyen aşağılanan birinin hikayesi:

Einstein'ın 10 yıllık 'ışık' meselesi...

Bu meşhur formüldeki "E" enerjii, "m" kütle, "c" ise ışık hızını ifade etmektedir. Işık hızı sabit bir değerdir. Ayrıca formülün popüleritesinden ötürü her durumda kullanılacağını sanılsa da aslında bazı sistemler için geçerlidir. Mesela: Momentumun sıfıra eşit olduğu sistemleri kapsamaktadır. Bu da tahmin edersiniz ki hızın olmadığı durumlar olacaktır -bu bağıntıda yalnızca sabit değeri olan ışık hızından bahsediliyor, maddenin sahip olabileceği hızdan değil-. Oysa kütlesi olan maddelerin hızlarının olması büyük olası. Bir başka kullanımı da sistemin enerjisinin ve kütesinin göreliliği durumlarıdır. Kısacası sanıldığı aksine daha derin ve karmaşık bir meseledir.

Enerji, madde, ışık... her ne kadar günlük hayatın içinde sıklıkla söz ettiğimiz terimler olsalar da onları tanımlamak bir o kadar zorlu. Elektrokimyasal enerji, enerji dönüşümleri, ışık&enerji, elektrik enerjisi, ses enerjisi, nükleer enerji...

1905 yılında yayımlanan küçük bir makalenin bu denli kapsayıcı olacağı kimin aklına gelirdi? Enerji bir küledir. Lakin tam anlamıyla birbirleri için kullanılamazlar. Yani enerji külenin yerine geçemez. Ama enerji bir kütleyle sahiptir. Einstein bu ilişki adına "Kütle&enerji ikisi de aynı şeyin farklı tezahürleridir." demiştir. .

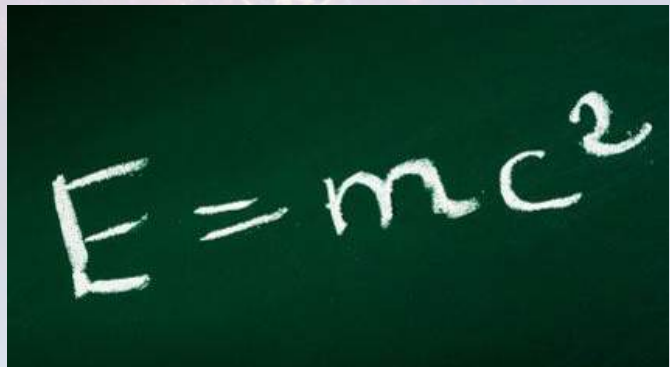
Kütleyle sahip olduklarından ötürü okuduğunuz bu sayfanın kağıdı da Gülhane'deki ceviz ağacının da bir potansiyel enerjisi vardır. Mesela: Ortalama bir büyüklükteki bir ağacı tamamen enerjiye dönüştürebilseydik 45 trilyon kWh güç açığa çıkardı. Giderek ihtiyaçları artan dünyada üzerinde yaşadığımız topraklardan örnek vermek gerekirse her yıl ortalama yüzde 5,78 artan elektrik tüketimi için büyük bir nimet olurdu.

Bir maddeyi yok ettiğinizi düşünün. Ne harika! Çünkü açığa yok ettiğiniz maddeden ses, güç, ışık ve 'enerji' çıkacaktır. Tabii bu enerjiyi nasıl kullanacağınız sizin elinizde çünkü sadece 1 kalemde elde edeceğiniz enerjiden yüzlerce insan da öldürebilirsiniz. Bir miktar uranyumla yapılan gibi...

Güneş her saniye 4 milyon tonluk kütle kaybediyor. Bizim için devasa bir sayı ama Güneş için pek öyle sayılmaz. Kaybettiği kütlede açığa çıkan enerjiyle Güneş Sistemi'ni aydınlatıp sıcaklık ve ışıkla parlatacak bir enerji bu! Yaşamımızı sürdürmemizi sağlayan bir enerji! Yediğimiz elmadan, giydiğimiz kıyafete kadar kaynaklık eden bir enerji...

Biraz daha derin şekilde maddeyle ilişkilendirelim. Maddeye devasa miktarda yoğunlaşmış enerji diyebiliriz. Evren de son derece yoğunlaşmış enerji halindeyken parçalanıp genişliyor ve ortaya muazzam miktarda enerji çıkarıyor. Misafir olduğumuz bu gezegen de bu enerjiden nasibini almış vaziyette.

Kısacası enerji potansiyelleri içinde yüzüyor, soyluyor, keşfediyoruz. Potansiyel enerjinizi keşfettiğiniz günlere...

SAAL DİL-FEST

FATMA YILMAZ
Almanca Öğretmeni

Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesi, 27 Nisan 2017’de SAAL DİL-FEST ile yeni bir renk kazandı. 9. Ve 10. Sınıfların katılımıyla 1.si yapılan SAAL DİL-FEST üç ayrı bölümden oluştu. Bir taraftan sınıflarda bilmece-bulmaca yapıp oyunlar oynanırken, diğer taraftan da Nihat Sami Banarlı’da salon programı, spor salonunda Alman Kültür Merkezi ‘ninatölye çalışmaları yapıldı. Bütün bu etkinlikler, Almanca ve İngilizce olup, öğrenciler 8 ders saati boyunca öğrenmiş oldukları bu dilleri kullandılar.

Sümevra Çınar’ın liderliğinde, öğrencilerin öneri ve istekleri doğrultusunda unutulmaz bir salon programı hazırlandı. 150’den fazla öğrencinin aktif olarak görevli olduğu etkinliğe; öğrencilerin, ana dil konuşucularıyla bir arada olma şansları oldu. Alman Kültür Merkezi’nden yönetici Gülbin EZEL, öğretmen ve görevlileri, Türkiye Almanca Öğretmenleri Derneği Başkanı Emine Karaca; Gençtur (Avrupa Gönüllü Hizmeti) Gönüllüsü Alman Dominik Rohde; Türk-Alman Kitapevi Öğretmen Danışmanı Nurten Karadağ’ın konuk olarak katıldığı etkinliğimizde SAAL yabancı dil öğretmenleri, idarecilerimizle birlikte örnek bir evsahipliği sergilediler.

Etkinlik anı defterine yazan öğrenciler, yazılarında en çok; özgüven artışı, ekip ruhu, takım çalışması, 300 kişinin hep birlikte yabancı dilde şarkı söylemesinin güzelliği, eğlence, zevkli Autobahn çalışması, başarmanın hazzı, hediyeler kazanma, yeni kültürleri tanıma, bazı önyargıların kırılması, eğlenirken öğrenme, öğretirken eğlenme üzerinde durdular. En iyisi sözü onlara bırakmak...

SAAL DİL-FEST 2017’Yİ YAŞAYAN ÖĞRENCİLER ANLATIYOR:

“SAAL DİL-FEST, kendime olan güvenimin biraz olsun gelmesini sağladı. Çok yorulsak bile her şey buna değdi. Yeni etkinliklerde buluşmak dileğiyle.” Kübra DALAR

“Bütün program boyunca çok eğlendim. SAAL DİL-FEST bana çok şey kattı. Mükemmel bir ekip ruhu vardı. Bu ekiple çalışmak beni çok mutlu etti. Program boyunca herkesi izleyip hissettiklerini hissetmek ayrı bir keyifliydi. Önümüzdeki festivallere de katılmak isterim. Benim için harika bir deneyimdi. Emek veren herkese teşekkür ederim.” Gülçin ORAL 9/B 04.05.2017

“Wir sind Nurseli, Feyza, Ece, Filiz. Wir wollen gewinnen, aber wir gewinnen nicht. Goethe Institut ist toll und süper. Danke für alles...”

“Bugün yaşadığım anları hiç unutmayacağım. Her şeyin en güzelini gördük. Böyle şeylerle karşılaşabileceğimizi tahmin etmezdik. Nice böyle güzel etkinliklere.

SÖZLÜK ÖZGÜRLÜKTÜR!

SUDE LADİKLİ

11-G/TM

TDK'nin kurucularından olan Ruşen Esref Önaydın bir nutuğunda: "Türkçe dili genişlikten yana Asya'nın göbeğinden Büyük ve Atlas Okyanuslarına kadar yayılmış bir ummandır. Derinlikten yana ise insan zekasının en iraklardaki belirtisine kadar giden uçsuz, bucaksız bir yoldur." Demıştır. İşte bu zengin dilimizin önemini bilen İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü öğrencilerin kelime, kavram bilgilerini geliştirmek, dil öğrenme becerilerine ve kitap okuma alışkanlığının oluşmasına katkıda bulunmak için "Sözlük Özgürlüktür" sloganlı "Sözlük Okuma Projesi" ni başlattı. Proje üzerine 6 aydır çalışıldığını belirten İSTMEM müdürü Ömer Faruk Yelkenci, ilk-orta-lise okullarının hepsinde proje kapsamında, farklı çalışmalar yapılacağını söyledi. Safahat, Yunus Emre

Divanı gibi klasikleri okumak, yarışmalar düzenlemek, beyit ve gazel ezberlemek, beyit defteri tutmak, kelimelerle tanışma oyunu oynamak, sözlük okumak, günün kelimesi gibi etkinlikler bu çalışmalara

örnek verilebilir. Projeye teşvik amacıyla Ali Fuat Cebesoy Kız İmam Hatip Lisesi'ndeilmek ilmek işlenen kelimeler, Memurdan Armağan Ortaokulu'nda fincanlara yazılan beyitler gibi yaratıcı çalışmalar ve dahası da sosyal medyada paylaşılıyor. Öğrendiğimiz yeni kelimelerle kelime dünyamızın gelişmesini ve kelimelerin dünyasına girdikçe Yunus Emre, Mehmet Akif, Yahya Kemal, Samiha Ayverdi gibi birçok mü-

tefekkürümüzün kelimelerini daha iyi anlayabilmemizi ve bu kelimeleri günlük hayatta kullanabilmemizi amaçlayan bu proje, çok kısa süre önce başlamış olsa da birçok okulun katılımı ve çabalarıyla büyük başarılar elde etmiştir.

Bu proje kapsamında okulumuz her hafta yeni bir beyit ve her gün günün kelimesi için panolar hazırlıyor. Sosyal medya hesaplarında da bu beyitler ve kelimeler belirli aralıklarla paylaşıyor. Yakın zamanda okulumuz mezunlarından olan Süley-

man Ragıp Yazıcılar da kelimelerin dünyasını hoş sohbetiyle okulumuz öğrencilerine anlatarak bize bu projede katkıda bulundu. Öğrencilerin kelime dünyasının gelişmesi için uğraşan okulumuz, son sürat bu etkinliklere devam ediyor. Okulumuzun adını gururla taşıdığı Samiha Ayverdi'nin şu sözü dikkate değerdir: "İngilizler Hindistan'ı kaybetti ama Shakespeare'i kaybetmedi; biz ise hem Bağdat'ı aldırık hem de Fuzûlî'yi kaybettik. Fuzûlî'yi kaybetmek ne demektir? Fuzûlî'yi kaybetmek her şeyden önce dilimizi, Türkçeyi kaybetmek; mâzîmizle bağlarımızı kaybetmektir." Bizler bu proje sayesinde mazimizle bağlarımızı yeniden kurup dilimize sahip çıkacağımıza, Türkçemizi daha iyi yerlere taşıyacağımıza inanıyoruz.

BURAK BERK AYDIN
11-D

POPÜLER MÜZİK KÜLTÜRÜNÜN GÖRMEDİĞİ HAZİNELER

Sonbahar ve kış aylarında Ceylan Ertem, sesi ve şarkılarıyla insanın içini ısıtmayı başarıyor. Gerek kendi yazdığı, gerek yeniden yorumladığı Sezen Aksu ve Yıldız Tilbe şarkıları ile Ceylan, sınav haftalarında kafa dağıtmak isteyenlerin yardımına büyüleyici sesi ile koşuyor. Çıkardığı son albümü Yine De Amin'den "Efsunlu Dünya" ve bir Yıldız Tilbe şarkısı olan "El Adami"ni bir de Ceylan'dan dinlemenizi öneririm.

Türk Rock Müziği denilince akıllara gelmesi gereken Aylın Aslım şu sıralar müzik kariyerine ara vermiş olsa da günümüze kadar yapmış olduğu sayısız çalışmalar ile benim gibi Rock müzik sevenlerin listelerinde büyük yer edinmesi gerekiyor. Müzik kariyeri eskilere dayanan sanatçının Türk Rock Müziği'ne yön verdiğini söyleyebiliriz. Aykırı tarzı, güçlü ve naif sesi ile şarkıları mutlaka dinlenmesi gereken türden. Teoman ile söylediği "İki Zavallı Kuş" ve Bir Eksiziz: Ahmet Kaya albümünde yer alan "İçimde Ölen Biri" şarkılarını dinlemenizi öneririm.

Adını çoğunuzun duymadığını düşündüğüm ama sıra dışı tarzıyla bilmeniz gereken bir sanatçı Tuğçe Şenoğul. Müzik hayatı eskilere dayanmasa da bulunduğu gruplardan sonra geçtiğimiz yılın sonlarında ilk solo albümü "Gölgelerine" yi dinleyicilerin beğenisine sundu. Kendi tabiriyle bizlere Ayın Karanlık Yüzü'nden sesleniyor. Şarkılarından şöyle bahsediyor: "Kalp yarısından doğmuş şarkılar olduğu açık ama bunun artık kendini ifade edebilir bir yara olması ve gün yüzüne çıkması bir bütünü oluşturuyorlar. Bahsedilebilir hale geldiyse karanlık, bu onun iyileşme sürecinde olduğunu gösterir." Farklı ve özgün bir şeyler arıyorsanız Tuğçe tam size göre. "Bıraktığın İzler" ve "Kaçıyorum Bak" benim önerilerimden.

RADYO AYVERDİ

RADYO AYVERDİ

Okulumuz Öğrenci Meclis Başkanlığı tarafından öne sürülen Radyo Ayverdi, her Salı ve Cuma günü öğrencilere müzik keyfi sunmakta. Yayınımız, özel konuklara da yer veren Öğrenci Meclisi Başkanımız Ömer Faruk Coşkun'un sunumuyla gerçekleşmekte. Ayverdi' nin sesi Radyo Ayverdi'ye hepinizi bekliyoruzuuuuuuuu!!!

OKUL YOLU

Askeri Fırın Sokak

SELİNNAZ ÇOBAN

10-F

Bazen kaldırımımız yoktu, bazen yürüyecek yolumuz; bazen yeni dökülmüş asfaltın sıcaklığında birbirimizi ezdik, bazen ise yine köpek göreceğiz diye korkudan sokak girişinde arkadaşlarımızı bekledik...

lık varken arkamızdan araba geliyor mu diye endişelenmeyi, yağmurda, çamurda sıkı sıkı sarıldığımız montlarımızla soğuğa meydan okumayı, köpeklerle beraber aynı yolu paylaşmayı, arkadaşlarımıza ne kadar güvendiğimizi bir kez daha anlayarak İstanbul'da Survivor hayatı yaşamayı öğrendik...

32

Bu sene okul yolumuz bizim için eğlenceli bir işkenceydi. Her sabah geldiğimizde o karanlık sokağı uzaktan görmeden başlardık korkmaya, "Acaba köpek var mı, bana bir şey yapar mı?" diye. Ama hepimizin ortak bir çilesi vardı: Karşıya geçmek. Hayatımızı tehlikeye atarak arkamıza bile bakmadan karşı kaldırıma koşuşlarımız çoğu şoföre gergin dakikalar yaşattı...

Okul yolumuz: Askeri Fırın Sokak. Başımıza gelenleri kısa kısa açıklayalım;

1. Okul çıkışında yürürken bulduğumuz kafatası hepimize korku dolu anlar yaşattı...
2. Sabahları yürürken yanından geçtiğimiz gri duvarın arkasındaki köpek her havladığında sızradık ve çantanın ağırlığının azizliğine uğrayıp den-geleri kaybettik...
3. Okulun ilk haftalarında yapılan yol bakım-onarım çalışmaları sayesinde asfalt makinesinin ısısına maruz kalıp cehennem provası yaptık...
4. Kaldırımda yazan "Çok uzaklarda arama 4. Kattayız :)" yazısını görüp inşaata kafamızı çevirdik...
5. Fırtınalı havalarda inşaattan düşen naylon, karton parçaları vb. materyalleri ayağımızla çekiştirdik...
6. Sabah karanlık yolda birbirimizi bile görmeden yürüdük...

Kısaca biz bu sene Ayverdi Ailesi olarak, baykuşlar gibi karanlıkta görmeyi, kulağımızda kulak-

Eğlendik mi? Çok eğlendik!!!

Ama hepimizin içinde Vatan Caddesi'nin gürültüsünün, hastanelere hasta yetiştiren acı ambulans sirenlerinin, her dakika gelen uçak seslerinin, kalabalık ortamların, asfalt yolların, ısıtılı kaldırımların özlemi vardı ve bunlar Askeri Fırın Sokak'ta yoktu...

"Tarih, tekerrürden ibarettir." Der büyüklerimiz. Kim bilir belki bir gün, en azından inşaatlar bitip de evler dolunca, Vatan Caddesi'nin gürültüsü ve kalabalığı gibi, asfalt yolların düzlüğü gibi, yüksek uçak sesleri gibi, ısıtılı kaldırımlar gibi detaylar da yeni yuvarımızda olacak. Fakat bunu bize zaman gösterecek...

